

Sneløven

20. årgang nr. 2 · September 2010

SENSATIONEL DIALOG

MELLEM DALAI LAMA OG KINESISKE BORGERE PÅ INTERNET I MAJ 2010
FOR FØRSTE GANG NOGENSINDE HAR ALMINDELIGE KINESERE HAFT
MULIGHED FOR AT FØRE EN DIALOG MED DALAI LAMA.

LÆS DEN ...

20

INDSAMLING TIL JORDSKÆLVSOFRE I KYEGUDO

4

TIBETDEBAT I FOLKETINGET

11

TIBETKONCERT

27

Tidsskrift udgivet af Støttekomiteen for Tibet

Sneløven
udgives af Støttekomiteen for Tibet.
ISSN 0907-2365
Bladet sendes til alle medlemmer
samt personer tilknyttet
Støttekomiteens arbejde.

Sneløven udkommer mindst 3 gange
årligt. Oplag 500 eksemplarer.

Ansvarshavende redaktør
Anders Højmark Andersen
aha@city.dk

Tryk
Eks-Skolens Trykkeri ApS
Miljøcertificeret DS/EN ISO
14001:1996

Design
Janne Wedenborg

Artikler med navngiven forfatter
udtrykker ikke nødvendigvis
Støttekomiteens synspunkter.

Indlæg modtages gerne pr. email.
Annoncer koster 500 kr/halvside
og 800 kr/helside.

Støttekomiteen for Tibet, Danmark,
er en uafhængig, privat, dansk for-
ening, hvis formål det er med fredel-
ige midler:

1. at informere om forholdene i Tibet
2. at støtte tibetanernes krav om over-
holdelse af menneskerettighederne
3. at støtte det tibetanske folks krav
om et frit og uafhængigt Tibet
4. at støtte tibetanernes kamp mod
økonomisk, kulturel og økologisk
ødelæggelse
5. at støtte de tibetanske flygtninge

Støttekomiteen for Tibet
Ryesgade 90 A
2100 København Ø
Åbent tirsdage 16-18

Tlf. 35 43 66 90 kontor
Tlf. 35 43 74 31 formand
Tlf. 66 19 37 01 kasserer

Giro 9570-2719134
Email tibet@forening.dk
Internet www.tibetkomite.dk

Medlemskab: kr. 250,-
(stud., pens., arb.løse 200,-)

Støttemedlemskab: kr. 350,-

Efter redaktionens afslutning har vi modtaget nyheden om, at flere hundrede mennesker er omkommet i store jordskred i Drukchu i Amdo (i Gansuprovinsen) samt i store dele af Ladakh. Vi håber at kunne følge op på det i næste nummer af Sneløven.

Sagen om den danske verbalnote til Kina om Tibet den 9. december 2009 er langt fra afsluttet, og den giver fortsat dyndinger på Christiansborg. Det ses af en række nye spørgsmål til udenrigsministeren stillet af medlemmer af Folketinget. Vi har valgt at bruge en del plads i dette nummer af Sneløven på at bringe både spørgsmål og svar i deres fulde længde.

Et andet tema i dette blad er dialogen med Kina og ikke mindst med den almindelige kinesiske befolkning, som er så vigtig for Tibets fremtidige overlevelse som nation. Desuden fokuserer vi på tibetanske enkeltpersoner, der bruger deres liv på at kæmpe for retfærdighed, og vi bringer naturligvis - med nogen forsinkelse - referater fra vores årlige generalforsamling i foråret.

Endelig håber vi at så mange som muligt kommer til koncerten for Tibet den 30. september, og at vore læsere vil se med velvilje og gavmildhed på den indsamling til fordel for jordskælvsopretholdelse i Kyegudo, som Støttekomiteen for Tibet startede i april.

God læsning!

Redaktionen

**HAR DU LYST TIL AT BLIVE AKTIV I KOMITEEN?
VI MANGLER ISÆR FOLK TIL INFORMATIONS-
ARBEJDET, PR OG FONDSANSØGNINGER**

**Kom og kig, få en snak, køb en bog
eller ring på tlf. 35 43 66 90 i åbningstiden tirsdage 16-18.**

Indlæg til Sneløven sendes til
Støttekomiteen for Tibet, Ryesgade 90 A, 2100 København Ø,
tibet@forening.dk

Næste deadline: 15. oktober 2010

Forsidefoto. Kyegudo jordskælv 2010 © Arkivbillede

Miljøcertificeret:
Denne tryksag er Svanemærkegodkendt

Leder ... 60 år efter den kinesiske invasion – er der stadig håb for Tibet?	5
Nyheder fra og om Tibet	6
Tibetdebat i Folketinget	11
Udenrigsministeriet svarer på spørgsmål	14
Samtale om Tibet: En åben dialog mellem kinesiske borgere og Dalai Lama	20
Udtalelse fra Dalai Lama på 51-årsdagen for den tibetanske nationalopstand	24
Tale af Støttekomiteen for Tibet den 10. marts 2010	26
Støttekoncert for et frit Tibet	27
Referat fra generalforsamlingen	28
Årsberetning	30
Regnskab	31

GIRO 1551-3719291694

Over 2000 er døde, mere end 12.000 er sårede, og omkring hundredetusinde har mistet deres hjem efter det jordskælv, der ramte Kyegudo (Yushu i Qinghai) i Østtibet den 14. april.

Støttekomiteen for Tibet har startet en indsamling af penge til ofre og til genopbygningen. De indsamlede beløb går helt ubeskåret til Yushu Earthquake Response, der er en sammenlutning af tibetanske organisationer i Qinghai. Disse organisationer har mange års erfaring og bliver af lokale tibetanere anset for at være de bedst egnede til at yde hjælp.

Send beløb til jordskælvsopfrene ved at lave en bankoverførsel til vores specielle indsamlingskonto i Danske Bank, 1551-3719291694.

Har du brug for et indbetalingskort, så send os en email (tibet@forening.dk) med dit navn og adresse, og vi sender dig et indbetalingskort med posten.

Alternativt kan du sende penge direkte til Yushu Earthquake Response ved at betale med kreditkort eller Paypal gennem <http://www.yushuearthquakeresponse.org/>

• • •

REVISORHJÆLP ØNSKES

I forbindelse med indsamlingen til jordskælvsopfrene i Tibet skal Støttekomiteen naturligvis aflægge regnskab. Regnskabet skal efter årsskiftet revideres af en statsautoriseret eller registreret revisor før det offentliggøres.

Er der en revisor blandt Støttekomiteens medlemmer eller kender du én, der kunne tænke sig at donere denne ydelse? Kan du hjælpe, så ring til formanden, Anders Højmark Andersen, tlf. 3543 7431, eller send en mail til Støttekomiteen: tibet@forening.dk

FRA KONTORET

Det sker ikke sjældent, at postvæsenet ikke afleverer Sneløven til medlemmer, der er flyttet, men returnerer bladet til os med påtegningen „ukendt på adressen“. Grunden kan være, at der på flyttemeddelelsen til Post Danmark er sat kryds i rubrikken, „... Adressen skal derfor være hjemme-

lig“. Post Danmark vil så framelde medlemmet bladdistributionen.

Sætter du kryds i denne rubrik, beder vi dig derfor samtidig sende os din nye adresse, så vi kan tilmelde dig bladdistributionen igen.

Leder

60 år efter den kinesiske invasion – er der stadig håb for Tibet?

Som aktive i Støttekomiteen for Tibet bliver vi ofte spurgt, om Tibet nogensinde vil genvinde sin frihed. Nu hvor Kina er blevet en førende global stormagt, er det da ikke urealistisk at håbe, at tibetanerne en dag selv vil komme til at bestemme i deres eget land?

Jo, på kort sigt er der ikke store forhåbninger til, at der kommer en aftale i stand mellem Beijing og Dharamsala, eller at Kina pludselig mister interessen for Tibet. Men de seneste 60 års historie har vist, at tibetansk kultur er mere modstandsdygtig end som så, og at den tibetanske befolkning fortsat ønsker at være tibetanere trods massiv kinesisk påvirkning. En nation og dens kollektive hukommelse kan ikke udslættes i løbet af nogle få generationer.

Det Kina kan og gør i Tibet er at ændre det tibetanske landskab og integrere det tibetanske samfund og økonomi i Folkerepublikkens. Den jernbane mellem Lhasa og Golmud, der blev åbnet i juli 2006, var kun den første i en række af planlagte jernbaneforbindelser mellem Tibet og Kina. Ifølge nylige udmeldinger fra Kinas jernbanestyrelse skal der bl.a. konstrueres en forbindelse mellem Lhasa og millionbyen Chengdu i den folkerige provins Sichuan, hvorfra ca. halvdelen af alle kinesiske indvandrere i Tibet stammer. Denne jernbane skal desuden kobles til jernbanenettet i provinsen Yunnan fra Wamda i Tibets Chamdoomåde. Derudover planlægges der direkte jernbaneforbindelser fra Chengdu til Golmud og til Lanzhou i Gansuprovinsen. Der er også planer om forbindelser til Nepal og Indien og muligvis til Kashgar via Vesttibet.

Hovedformålet med den eksisterende såvel som de planlagte jernbaneforbindelser er politisk og militært, ikke økonomisk. Kina ønsker at sikre sin magtposition i Tibet. Så snart disse jernbaner bliver bygget, vil de sandsynligvis betyde en markant forøget kinesisk tilstedeværelse i Tibet. Midlertidige kinesiske indvandrere sidder allerede tungt på Tibets servicesektor og på alle jobs, der har med den moderne samfundsudvikling at gøre. I takt med urbaniseringen af Tibet bliver landet også mere kinesisk.

Store dele af den tibetanske befolkning har i den seneste årrække nydt godt af massive investeringer i Tibet, og den gennemsnitlige tibetanske levestandard er steget væsentligt. Alligevel bliver forskellen i indtægtsniveauet mellem land og by og mellem tibetanere og kinesere også større og større år for år. Den økonomiske vækst til trods vokser marginaliseringen af tibetanerne. Det skyldes ikke mindst, at investeringerne i uddannelse slet ikke er fulgt med behovet og med den øvrige samfundsudvikling.

Som den omfattende folkeopstand mod Kina i hele Tibet i foråret 2008 viste, er dette Kinas store dilemma i Tibet. Den kinesiske ledelse gruer for en veluddannet tibetansk befolkning, der kan orientere sig om sin egen historie og om Kinas undertrykkelsespolitik uden om den kinesiske censur. Den marginalisering, som det tibetanske uddannelsesunderskud skaber, er imidlertid også i sig selv et incitament til oprør, fordi folk rammes på deres personlige økonomi, når kinesiske indvandrere tager deres jobs.

Den eneste vej frem for Kina i Tibet er derfor større frihed og mere uddannelse til tibetanerne – eller en intensiveret undertrykkelse. Foreløbig har Kina kun turdet satse på det sidste. Det er naturligvis uholdbart. Så i stedet for at tænke på, om Tibet nogensinde bliver frit, burde man måske vende spørgsmålet om og spørge, om det kinesiske styre i Tibet har en fremtid i sin nuværende form?

Støttekomiteen for Tibet

Nyt fra og om Tibet

Af Anders Højmark Andersen

Jordskælv

Over 2600 døde i Kham

Den 14. april ramte et jordskælv byen Kyegudo (Yushu) i Østtibets Kham-region. Jordskælvet målte 6,9 på richterskalaen. Det efterlod 2698 døde og over 12.000 sårede og gjorde omkring 100.000 mennesker hjemløse.

Støttekomiteen for Tibet startede kort efter skælvet en pengeindsamling til ofrene og til genopbygningen i Kyegudo og sendte straks 10.000 kr. til ofrene via Yushu Earthquake Response, der er en sammenslutning af lokale NGO'er.

Genopbygningen af Kyegudo skulle ifølge myndighederne begynde den 1. august, og regeringen har lovet 32 mia. yuan til formålet. Den lokale tibetanske befolkning er dog ikke blevet

hørt, og i begyndelsen af august var der flere protestaktioner imod forflytningen af nogle af indbyggerne til områder uden for byen og imod for lave kompensationer for eksproprieringer.

Kilder: *Radio Free Asia*, den 3. august, og *Xinhua*, den 31. maj

2008

Ny rapport kaster lys over opstanden i Tibet i 2008

Human Rights Watch udsendte den 22. juli en ny 73-siders rapport, der på baggrund af mere end 200 interviews og hidtil ukendte officielle kinesiske kilder analyserer en lang række overgreb begået af sikkerheds-

styrkerne under og efter de tibetanske protestaktioner i foråret 2008. Rapporten dokumenterer, at kinesiske sikkerhedsstyrker åbnede ild mod demonstranter i mindst 4 forskellige tilfælde, og at myndighederne greb overdrevent voldsomt ind mod demonstranterne, lavede masseanholdelser og gennembankede og torturerede de tilbageholdte.

Kilde: *www.brw.org*

Gyama

Den største mine i TAR tages i brug

De kinesiske myndigheder annoncerede den 19. juli åbningen af den hidtil største statsdrevne mine i Tibet Autonome Region. „Gyama multimetalmine“ ca. 70 km øst for Lhasa er tidligere blev mødt med stor modstand af de lokale tibetanske indbyggere. Gyama er fødestedet for grundlæggeren af det tibetanske imperium, kong Songtsen Gampo, der regerede i det 7. århundrede.

Fotos fra jordskælvet i Kyegudo
© Arkivbilleder

Højt profileret tibetansk miljøaktivist idømt 15 års fængsel

Af Grethe Sørvig

Den tibetanske miljøaktivist og handelsmand Karma Samdrup (42) fra Chamdo i Østt Tibet blev den 22. juni i år i retten i Yanqi i Xinjiang idømt 15 års fængsel efter et halvt års tilbageholdelse, for angiveligt at ville stjæle og sælge forbudte tibetanske antikviteter fra et gammelt gravsted. Dette oplyste Amnesty International den 8. juli 2010. Anklagen blev oprindeligt rejst imod ham for 12 år siden, men blev frafaldet, da det den gang blev bevist, at han var uskyldig, og da to andre blev dømt skyldig i samme sag. Karma Samdrup er således beviseligt uskyldigt dømt i en sag, som to andre har indrømmet skylden for, og som de i øvrigt har udstået deres straf for. I tillæg til de 15 år er Karma Samdrup også dømt til 5 år uden politiske rettigheder og til en bøde på 10.000 kinesiske yuan (ca. 8.600 danske kr.).

Karma Samdrup er en respekteret og højt profileret handelsmand og miljøaktivist og grundlægger af den prisvindende miljøorganisation „De Tre Floders Miljøorganisation“, der ofte har været rost i kinesisk medier. Bl.a. blev han i 2006 af det statsjede, kinesiske nyhedsbureau CCTV udnævnt til „Årets Filantrop“. Han blev arresteret, mens han drev lobbyvirksomhed for at få sine to brødre, Rinchen Samdrup og Chime Namgyal, løsladt fra fængsel, efter at de var blevet arresteret d. 7. august 2009, baseret på falske anklager, og efter at han var blevet oplyst om, at de blev udsat for daglig tortur i fængslet.

Rinchen Samdrup er som sin yngre bror Karma Samdrup også en højt profileret og respekteret miljøaktivist. Han er tidligere munk og er også kendt som en dygtig musiker, poet og thankamaler, og han var også frem til sin arrestation sit distrikts eneste tibetanske læge. Han samlede desuden den tibetanske læge og Dzogchenmester, Nyala Rinpoche Changchub Dorjes buddhistiske og medicinske tekster, dvs. det der var tilbage af dem

efter Kulturrevolutionen, og overførte dem til cd-rom; et arbejde der tog ham 10 år. Disse tekster og cd'erne blev brændt af kinesisk politi efter hans arrestation. Hans og hans yngre bror, Chime Namgyals NGO, der især fokuserer sit arbejde på beskyttelse af udrydningstruede dyr og på genoprettelse af ødelagte skovområder i Tibet, er højt profilerede og har modtaget mange priser. Rinchen og Chime blev arresteret efter, at de havde truet en kinesisk embedsmand med at offentliggøre hans delagtighed i ulovlig pelsdyrjagt og salg af pels fra udrydningstruede dyr.

Den officielle anklage mod Rinchen Samdrup lød på „opfordring til splittistiske aktiviteter“, for hvilket han for nyligt har fået en dom på 5 år. Myndighedernes eneste bevis imod ham var en artikel på hans website, hvor Dalai Lamas navn bliver nævnt. En artikel som Rinchen oplyser, at han ikke har kendskab til, og som han oplyser må være plantet på hans website af andre.

Chime Namgyal er uden rettergang blevet idømt 21 måneder i en arbejdslejr for „samfundsskadelig virksomhed“ ved „at ulovligt indsamle oplysninger om miljøet og om religion“ og ved „at organisere ulovlige protestaktioner blandt lokale landsbyboere“. Ifølge tibetanske kilder i distriktet blev han tortureret i løbet af sin fængsling, og pga. dette er hans helbred nu så dårligt, at han bl.a. ikke kan spise eller gå uden hjælp fra andre, og der er begrundet bekymring for, at han vil dø under afsoningen af sin straf.

Rinchen Samdrups og Chime Namgyals NGO har i årevis været rost i kinesiske medier og har modtaget fondsmidler fra bl.a. Ford Motors Company's Conservation and Environment Protection Grants (Kina) og fra kineseren Jet Li's „One Foundation“. Faktisk blev Rinchens og Chimes miljøarbejde rost i medierne af lokale kinesiske embedsmænd, mens de var fængslet. Dette oplyser Amnesty In-

ternationals repræsentant for Asien og Stillehavsområdet, Cathrine Baber.

Amnesty har beordret de kinesiske myndigheder til at løslade Karma Samdrup og hans brødre øjeblikkeligt, da de aldrig fik en retfærdig rettergang, og da deres advokater gentagne gange har været nægtet adgang, både til deres klienter og til vigtige beviser i sagen.

De 3 brødres familiemedlemmer bliver også chikaneret af myndighederne, og flere af dem er nu også arresteret. Deres fætter Sønarn Chöpel blev idømt 1 1/2 års „omskoling gennem arbejde“ for at organisere en demonstration for, at Rinchen Samdrup og Chime Namgyal skulle få en retfærdig rettergang. En anden af deres fætre, Rinchen Dordje, der har fungeret som oversætter for Karma Samdrup, blev arresteret i marts 2010, og ingen ved hvor han befinder sig, eller om han er i live. International Campaign for Tibet oplyser, at Karma Samdrups mor, der er i 70-årsalderen, blev slået bevidstløs af kinesisk politi under en razzia, og at 20 landsbyboere fra de 3 brødres distrikter er blevet arresteret, forhørt og tortureret, efter at de havde deltaget i en protestaktion i Beijing imod de 3 brødres fængsling.

Karma Samdrups kone, Dølkar Tso, og hans advokat Pu Zhiqiang oplyste til Associated Press den 22. juni 2010, at Karma Samdrup, der ellers er en højrest og stærk mand, fremstod i retten som tynd, forkrøblet og syg. „Det eneste der var genkendeligt ved ham var hans stemme“, oplyste hans kone. Under retssagen skal Karma Samdrup have oplyst, at han i løbet af sin tilbageholdelse var blevet slået af fangevogtere og frarøvet søvn flere døgn i træk, og at de havde givet ham et giftstof, der havde forårsaget, at hans øjne og ører blødte.

Hans kone har skrevet en appel til de kinesiske myndigheder, hvor hun

beder de kinesiske myndigheder om at løslade hendes mand, da han er uskyldigt dømt, og da han aldrig fik en retfærdig rettergang.

På sin bemærkelsesværdige blog, som Karma Samdrups kone oprettede efter at hun havde været tilstede under sin mands rettergang, skriver hun bl.a.: „Da han talte i retten sagde han efter at have holdt inde et stykke tid: „i dag er mine venner og familiemedlemmer tilstede, og der er mange ting jeg måske ikke burde fortælle“. Og det vi derefter fik at høre overgik vor værste fantasi. Vi hørte om hundredvis af grusomme torturmetoder, om mishandling døgnet rundt, om hidtil ukendte torturinstrumenter og giftstoffer, om hård og mild forhørstaktik, om medfanger der i grupper blev tvunget til at tilstå, og om trusler om psykisk tortur, hvis han ikke afslørede visse detaljer. Hvis han ville have mad eller skulle på toiletet, skulle han skrive under på et gældsbevis, ifølge hvilket han allerede skyldte et beløb, der svarer til 508.271 danske kroner (600.000 RBM). Den „købte“ mad blev først trampet på af fangevogterne, inden han fik lov til at spise, og han blev slået uden grund. Dette var almindeligt og skete for mange gange til, at de kan tælles. Han sagde med en trist stemme, at han var forberedt på at dø, og at han havde skrevet et brev til sine slægtninge for at fortælle dem, hvad de skulle gøre. To ældre oversæt-

tere havde røde øjne og begyndte at græde“.

Blog-indlægget der har titlen „Praying“, er den ene af 5 blogs, som alle blev nedlagt af de kinesiske myndigheder nogle få dage efter, at de blev oprettet. Det kan nu læses på engelsk på den tibetansk-kinesiske poet Woeseers website, <http://www.highpeakspureearth.com/2010/06/praying-blog-post-by-dolkar-tso-wife-of.html> der benytter en Hong Kong-baseret server og derfor ikke kan nås af de kinesiske myndigheder.

„Anklagerne imod denne ikke-politiske familie er et bekymrende tegn på, at myndighederne nu er engageret i at angribe flere og flere samfundsgrupper i Tibet. Sådanne angreb kan også true den voksende miljøaktivisme, som dette land har så stort et behov for“, udtaler Cathrine Baber fra Amnesty International.

Flere menneskerettighedsorganisationer siger, at de falske anklager imod Karma Samdrup og hans familie er del af den bekymrende tendens fra de kinesiske myndigheders side til at slå ned på tibetanske kunstnere, intellektuelle og studerende, som startede efter optøjerne i marts 2008. Selv om Karma Samdrup er den højest profilede tibetaner, der har været arresteret i de sidste to år, har de kinesiske myndigheder arresteret mindst 50 personer - mange af dem uddannede

medlemmer af den tibetanske middelklasse der tidligere har holdt sig væk fra regionens politik.

Karma Samdrups advokat, Pu Zhiqiang, der også er en højt profileret menneskerettighedsaktivist, oplyser, at hele retssagen var præget af fejl, inklusive plantede beviser, og en pludselig opdukken af et mystisk vidne, han ikke havde fået besked om på forhånd. Han oplyste også, at dommeren afviste at undersøge Karma Samdrups påstande om tortur. „Retten ignorerede fuldstændig alle de fremlagte fakta og krænkede Karma Samdrups menneskelige og juridiske rettigheder“. Han gav også udtryk for dyb bekymring m.h.t. de forhindringer, som myndighederne skabte i forbindelse med Karma Samdrups retssag, hvilket Human Rights Watch kategoriserer som gentagne krænkelse af Kinas egen lov om procedurer i kriminalsager.

Nicholas Bequelin, forsker på Human Rights Watch, er enig i Dølkar Tsos og Pu Zhiqiangs evaluering af retssagen, da det 10 sider lange referat fra retssagen, der kom få timer efter sagens afslutning, tydeligt viser, at retssagens udfald var forhåndsbestemt.

Karma Samdrup appellerede dommen øjeblikkeligt, men appellen blev afvist den 2. august af myndighederne, der også afviser at begrunde sit afslag.

Kilder:

<http://www.amnesty.org/en/news-and-updates/cbina-must-balt-persecution-award-winning-tibetan-environmentalist-family-2010-07-0>

<http://savetibet.org/2580>

<http://www.pbayul.com/news/tools/print.aspx?id=27709&t=0>

<http://www.highpeakspureearth.com/2010/06/praying-blogpost-by-dolkar-tso-wife-of.html>

http://www.nytimes.com/2010/06/25/world/asia/25tibet.html?_r=2&partner=rss&emc=rss

Karma Samdrup @ Tenzin Norgay

PA MOTORCYKEL FOR TIBET

„I 8 MÅNEDER VIL JEG KØRE PÅ MOTORCYKEL GENNEM 22 LANDE FOR AT SKABE OPMÆRKSOMHED OM TIBETS HISTORIE OG SITUATION“

Af Margot Donkersloot

Lhakpa Tsering blev født i Nordindien i 1958, blot nogle få måneder inden hans forældres flugt fra det besatte Tibet. Efter hans forældres død voksede han op i Tibetan Children's Village. Han kender fra første hånd det vanskelige liv i eksil og ønsker at gøre hvad han kan for at holde den tibetanske sag i live.

LHAKPAS TUR STARTEDE I NEW YORK DEN 10. MARTS 2010.

Efter at have fulgt grænsen mellem USA og Canada i 3 uger tog han et fly fra New York til Frankfurt for at starte på det europæiske ben af rejsen. Den 21. juni besøgte han København og blev budt velkommen af det Tibetanske Samfund i Restaurant Himalaya. Han var gæst hos den tibetanske læge Bhuti under sit besøg i København, men han havde svært ved at sove pga. de korte nætter.

Under sin tur har Lhakpa skabt en masse goodwill og medieinteresse. Følg rejsen på hans hjemmeside: <http://freetibetworldtour.com> og støt ham i at nå sit mål.

Hans næste stop efter Europa var Seoul i Sydkorea. Derefter skulle han videre til New Zealand og Australien. Han slutter sin tur i Dharamsala, Indien.

TIBETDEBAT I FOLKETINGET

REGERINGENS VERBALNOTE TIL KINA OM TIBET DEN 9. DECEMBER GAV ANLEDNING TIL MEGEN KRITIK FRA DEN DANSKE OFFENTLIGHED OG FØRTE OGSÅ TIL DISKUSSIONER PÅ CHRISTIANSBORG. DE MUNDEDE UD I EN FORESPØRGSLSDEBAT OM TIBET I FOLKETINGET DEN 4. MARTS. DEBATTEN RESULTEREDE I VEDTAGELSE 47, DER NU GÆLDER SOM GRUNDLAG FOR DEN DANSKE TIBETPOLITIK. DEN KASTEDE SAMTIDIG LYS OVER, HVOR DE ENKELTE PARTIER STÅR I TIBETSPØRGSMALET OG HVILKE ASPEKTER AF PROBLEMATIKKEN, SOM POLITIKERNE FINDER RELEVANTE.

Af Anders Højmark Andersen

Da den danske regering den 9. december 2009 sendte besked til den kinesiske regering om, at Danmark nu anerkender Tibet som en integreret del af Kina, modsætter sig Tibets uafhængighed og tager den kinesiske modstand mod vore møder med Dalai Lama „meget alvorligt“, var det især formuleringen om at gå imod Tibets uafhængighed, der førte til debat i medierne, idet den blev set som indblanding i en sag mellem Kina og Tibet og som værende i strid med tibetanernes ret til selvbestemmelse.

Både de fleste politikere og medierne overså, at det ud fra et historisk perspektiv var mindst lige så skelsættende og dermed opsigtsvækkende, at den danske regering for første gang åbent og formelt havde erklæret, at den anerkender Tibet som en del af Kina. Den manglende opmærksomhed på denne del af den danske verbalnote må ses som et tegn på, at den danske offentlighed i høj grad har tilpasset sig det kinesiske perspektiv og den kinesiske terminologi, når det gælder Tibets status og historie.

Det var især nedslående, at ingen medier i et frit og demokratisk samfund som det danske forsøgte at grave i denne sag eller stille kritiske spørgsmål til regeringens oplysninger. Støttekomiteen for Tibet fremlagde ellers den nødvendige dokumentation, og den findes stadig på foreningens hjemmeside.

FORESPØRGSLSDEBAT

Det blev regeringens støtteparti Dansk Folkeparti, der en uge efter verbalnoten rejste en forespørgselsdebat om

denne i Folketinget. Det skete med fremsættelsen af forespørgsel F23 til udenrigsministeren:

„Hvad kan regeringen oplyse om indholdet af den verbalnote, som

Danmark fremsendte til Kina den 9. december 2009, herunder om tilblivelsen af noten og om, hvorledes regeringen i overensstemmelse med notens ånd og bogstav fremover har

Ny Folketingsvedtagelse om Tibet

Som et resultat af en forespørgselsdebat om Tibet den 4. marts 2010 stemte et flertal i Folketinget for vedtagelse 47, der nu udgør grundlaget for Danmarks Tibetpolitik. Teksten blev vedtaget med 95 stemmer for (V, S, SF, KF, RV og LA) og 20 mod (DF, EL og Christian H. Hansen (UFG)).

VEDTAGELSE V 47 OM TIBET.

Af Michael Aastrup Jensen (V), Mogens Lykketoft (S), Holger K. Nielsen (SF), Naser Khader (KF), Niels Helveg Petersen (RV), Villum Christensen (LA)

Folketinget udtrykker sin fortsatte bekymring over forholdene i Tibet og opfordrer regeringen til at arbejde for forbedringer i menneskerettighedssituationen og for at beskytte det tibetanske folks unikke kulturelle og religiøse traditioner.

Folketinget tillægger det strategiske partnerskab med Kina stor betydning, herunder et tæt samarbejde og ligeværdig dialog baseret på gensidig respekt. Som udgangspunkt for partnerskabet bekræfter Folketinget sin tilskudning til ét-Kinapolitikken, og at Danmark som følge heraf - i overensstemmelse med EU-linjen - opfatter Tibet som en del af Folkerepublikken Kina.

Folketinget udtrykker sin påskønnelse af, at dialogen mellem Dalai Lama-repræsentanter og den kinesiske regering er genoptaget. Dialog er vejen til en fredelig løsning på Tibet-spørgsmålet. Folketinget opfordrer til, at dialogen føres igennem til et resultat, der sikrer tibetanerne reelt selvstyre inden for rammerne af den kinesiske forfatning med kulturel og religiøs frihed og respekt for menneskerettighederne. Folketinget noterer sig, at Dalai Lamas repræsentanter ikke har stillet krav om uafhængighed.

Kilde: <http://www.ft.dk/dokumenter/tingdok.aspx?samling/20091/vedtagelse/v47/index.htm>

til hensigt at modsætte sig tibetansk selvstændighed?”

Debatten, der udspillede sig over præcis to en halv time om eftermiddagen den 4. marts 2010, kom derfor mest til at handle om vendingen „at modsætte sig“ Tibets uafhængighed. Præmissen om, at Danmark hele tiden har fulgt en ét-Kinapolitik og „dermed“ havde anerkendt Tibet som en del af Kina, blev accepteret af de fleste politikere, og kritikken af dette punkt blev nedtonet. Det skyldes formentlig det meget vildledende notat om den folkeretlige betydning af verbalnoten, som Udenrigsministeriet udsendte den 15. december. Se sidste nummer af Sneløven (eller den udvidede version på komiteens hjemmeside) for en omfattende analyse og kritik af fejlene i dette dokument. Den fulde ordlyd af debatten den 4. marts kan læses i Folketingstidende.

Udenrigsminister Lene Espersen (KF) og debattørerne fra de partier, der støttede verbalnoten, argumenterede, at verbalnoten hverken brød med hidtidig dansk Tibetpolitik eller gik imod, hvad Dalai Lama står for. Som vi har påpeget flere gange før, er dette usandt. Venstres udenrigsordfører Michael Aastrup Jensen var nok nærmere sandheden, da han påpegede, at rationalen bag dansk udenrigspolitik var: „Hvad tjener overordnet danske interesser bedst? Så simpelt er det.“

VEDTAGELSE 47

Vedtagelse 47, som Folketingsdebatten resulterede i, var isoleret set en forholdsvis god tekst, der fastholdt regeringen på „at arbejde for forbedringer i menneskerettighedssituationen og for at beskytte det tibetanske folks unikke kulturelle og religiøse traditioner“ samt for tibetansk selvstyre. Teksten betegnede tibetanerne som et „folk“ og stod dermed i modsætning til flere tidligere udtalelser fra regeringen i det seneste årti, hvor tibetanerne i stigende grad blot er blevet omtalt som et „etnisk mindretal“. Derudover undgår V47 verbalnotens folkeretligt bindende erklæring om at „anerkende“ Tibet som en del af Kina, idet vedtagelsen blot „opfatter“ det samme forhold og det med henvisning til den

moderne statskonstruktion Folkerepublikken i stedet for til den gamle nation Kina. Endelig understreger vedtagelsen, at „Dalai Lamas repræsentanter ikke har stillet krav om uafhængighed“, som Kina ellers ynder at beskyldte den tibetanske leder for.

Vedtagelsen fik ikke megen spalteplass i aviserne og blev fortrinsvis nævnt før debatten den 4. marts. Den blev da udlagt, som om regeringen var på tilbagetog i forhold til verbalnoten, fordi sidstnævnte modsatte sig uafhængighed, mens førstnævnte argumenterede for selvstyre. At selvstyre sagtens kan finde sted uden, at uafhængighed kommer på tale (eftersom der er tale om to helt forskellige folkeretlige størrelser) var ikke en erkendelse, der så ud til at anfægte debatten. Det var derfor en fejlslutning, når visse medier hævdede, at V47 modererede verbalnotens formuleringer. Sandt er det, at V47 hovedsageligt drejede sig om tibetanernes rettigheder, mens verbalnoten ikke indeholdt et eneste ord derom, men det er ikke ensbetydende med, at verbalnotens formuleringer ikke længere gælder. Det gør de.

SPØRGSMÅLET OM ANERKENDELSE

Når regeringen i verbalnoten har „anerkendt“, at Tibet er en del af Kina, nytter det ikke, at Folketinget efterfølgende blot vil signalere, at Danmark i praksis er af den opfattelse. Man kan måske hævde, at vedtagelsen underkender regeringen på det punkt, og at regeringen herefter er pålagt ikke at bruge betegnelsen „anerkender“, når det gælder udtalelser om vores syn på, at Tibet er en del af Folkerepublikken Kina, men folkeretligt må en anerkendelse være et faktum, så snart den er fremsat officielt og ikke er blevet trukket tilbage. Ifølge folkeretlig teori er elementet af intention i anerkendelser centralt, men det kan også være et argument for, at det er tilstrækkeligt at anvende et neutralt ord som „opfatter“ i V47, når verbalnoten nu allerede har slået fast, at der er tale om en formel anerkendelse.

Tilsvarende omtaler V47 ikke spørgsmålet om Dalai Lamas fremtidige møder med den danske regering.

Tilbage står verbalnotens formulering om, at regeringen i fremtiden vil tage hensyn til Kinas erklærede interesser på dette punkt.

HISTORIEOMSKRIVNING

Tilbage står også, at både regeringen og det store flertal i Folketinget nu har bevæget sig endnu længere væk fra at benytte en terminologi om Tibet, der solidariserer sig med tibetanerne, følger historievidenskaben og lægger afstand til den kinesiske historieomskrivning og propaganda. Medierne er allerede fulgt trop. Der vil for fremtiden være færre, der taler om Tibet som et besat land, om den kinesiske kolonialisme i Tibet, om Tibets retmæssige status som en uafhængig stat, om Dalai Lama som politisk leder, etc. Der vil blive betydeligt længere mellem landkort, der viser Tibet, og gør de det, vil det kun være Tibet Autonome Region. Vi indordner os Kinas epistemologiske magt i takt med, at det faktum, at den danske stat er en politisk aktør med egennyttige interesser og bestemt ikke er neutral, i stigende grad overses.

MODFORSLAG

V47 blev vedtaget af et stort flertal i Folketinget bestående af Venstre, Det Konservative Folkeparti, Det Radikale Venstre, Liberal Alliance, Socialdemokratiet og Socialistisk Folkeparti. Regeringens støtteparti, Dansk Folkeparti, stillede en anden dagsorden, og det samme gjorde Enhedslisten med tilslutning fra den nordatlantiske gruppe samt løsgængerne Pia Christmas-Møller og Christian H. Hansen.

Begge de sidstnævnte forslag argumenterede for tibetanernes fulde ret til selvbestemmelse, dvs. inklusive retten til uafhængighed. Dermed gik de imod verbalnoten af 9. december, hvor regeringen jo anerkendte Kinas suverænitæt i Tibet og erklærede sin modstand mod Tibets uafhængighed og på den måde havde indskrænket tibetanernes selvbestemmelsesret.

SELVBESTEMMELSESRETTEN

I den forbindelse er det vigtigt at understrege, at der er stor forskel på

Tibetanske piger i Lhasa © Sundin

selvbestemmelse og det selvstyre, som V47 støtter. Selvstyre kan være et resultat af en selvbestemmelsesproces, men begrebet henviser til en afsluttet forfatningsmæssig ordning, hvorved befolkningen i et bestemt område opnår nærmere fastsatte rettigheder inden for en større stat. Selvbestemmelse, derimod, er et princip og en proces, hvorved et folk selv beslutter, hvilken politisk status deres territorium skal have. Det kan resultere i fuld selvstændighed eller i en selvstyreordning inden for rammerne af en (anden) stat. En sådan proces foregår i praksis altid i forhandling med en eksisterende statsdannelse – i Tibets tilfælde selvfølgelig i forhold til den kinesiske besættelsesmagt. Derudover er selvbestemmelsesretten et fundamentalt princip i vores verdensorden, og den er indskrevet i de vigtigste af de folkeretlige traktater såsom FN-pagten og de to menneskerettighedskonventioner.

Som vi påpegede i sidste nummer af Sneløven, er den danske regering af den opfattelse, at det tibetanske folk kun har ret til såkaldt ”intern selvbestemmelse”, dvs. selvbestemmelse

begrænset til at få fastlagt en selvstyreordning inden for rammerne af den kinesiske stat. Det er en holdning, som regeringen begrundet ud fra FN-resolution 1723, som Danmark tilsluttede sig i 1961. Hverken i denne eller i de andre to FN-resolutioner om Tibet (1959 og 1965) står der imidlertid noget om Tibets status, og Tibet er det eneste land der nævnes. FN har aldrig fraskrevet tibetanerne deres fulde ret til selvbestemmelse, og når regeringen bruger resolution 1723 som argument for kun at tilkende det tibetanske folk ret til intern selvbestemmelse, er det i virkeligheden i strid med den grundlæggende folkeret.

LØKKE I KINA

At den danske regering i sin nuværende inkarnation ikke har tænkt sig automatisk at følge V47’s opfordring om at arbejde for tibetanernes menneskerettigheder stod klart efter, at statsminister Lars Løkke Rasmussen (V) i april havde været på officielt besøg i Kina. Som svar på spørgsmål S1946 stillet af Pernille Frøhm (SF) oplyste Statsministeriet den 27. april, at

der „var ikke i samtalerne en specifik drøftelse af situationen i Tibet“ under mødet mellem Løkke og den kinesiske premierminister Wen Jiabao. I stedet blev menneskerettighedsspørgsmål drøftet i generelle vendinger og var tilsyneladende ikke i samme fokus, som da Anders Fogh Rasmussen (V) og Poul Nyrup Rasmussen (S) i sin tid besøgte Kina som statsministre.

Kilder:

Folketingstidende F, Torsdag den 4. marts 2010, side 28-49, <http://www.folketingstidende.dk/samling/20091/forespoergsel/F23/index.aspx>

Støttekomiteen for Tibet: Kommentarer til Udenrigsministeriets notat om Danmarks Tibetpolitik, <http://www.tibetkomite.dk/forsidedocs/Notat-kommentar.doc>

Statsministerens besvarelse af spørgsmål nr. S 1946 stillet af Pernille Frøhm (SF), <http://www.ft.dk/samling/20091/spoergsmaal/s1946/svar/709411/834740/index.htm>

UDENRIGSMINISTERIET SVARER PÅ SPØRGSMÅL

DEN DANSKE VERBALNOTE TIL KINA OG DEBATTEN I FOLKETINGET DEN 4. MARTS HAR AFFØDT EN DEL AFKLARENDE SPØRGSMÅL TIL UDENRIGSMINISTEREN FRA FORSKELLIGE MEDLEMMER AF FOLKETINGET. VI GENGIVER HER SPØRGSMÅLENE OG UDENRIGSMINISTERIETS SVAR

Redigeret af Anders Højmark Andersen

Spørgsmål 117 fra Udenrigsudvalget til udenrigsministeren af 11. marts 2010

„Vil udenrigsministeren oplyse, om regeringen anerkender henholdsvis a) grønlænderne, b) færingerne og c) tibetanerne som folkeslag i folkeretlig forstand - samt give en kort begrundelse for anerkendelse/ikke-ankendelse i forhold til hvert af de nævnte folk?“

Svar:

Det bemærkes, at Danmark, i overensstemmelse international praksis, generelt ikke anerkender - eller undlader at anerkende - et „folk“. Det folkeretlige anerkendelsesbegreb knytter sig således udelukkende til stater. Danmark har imidlertid i visse tilfælde tilkendegivet, hvorvidt visse befolkningsgrupper, efter regeringens opfattelse, opfylder de grundlæggende kriterier for at kunne anses for et folk, jf. nedenfor.

Derudover skal det nævnes, at udtrykket „folk“ ikke er et entydigt begreb i folkeretten, og at betydningen kan variere efter den sammenhæng hvori udtrykket anvendes. På trods af en manglende entydig definition kan der af folkeretten udledes visse grundlæggende principper til hjælp for en afgrænsning af begrebet folk. Et folk defineres således som en gruppe personer der på grundlag af objektive og subjektive kriterier tydeligt adskiller sig fra andre befolkningsgrupper.

De objektive kriterier kan variere, men omfatter typisk et fælles sprog, historie, etnicitet, kultur og religion. De subjektive kriterier indebærer krav om, at der i en befolkningsgruppe, der opfylder ovennævnte objektive kriterier, endvidere skal være en følelse af social samhørighed, fælles skæbne og en fælles kollektiv identitet for, at en sådan gruppe kan karakteriseres som et folk. Den relevante gruppe skal, med andre ord, selv opfatte sig som et folk. Endvidere sigtes med udtrykket folk i folkeretlig henseende normalt til befolkningsgrupper, der er knyttet til et særligt landområde.

Der henvises i øvrigt til Udenrigsministeriets notat af 8. november 2004 til besvarelse af Grønlandsk-dansk selvstyrekommissions spørgsmål nr. 1 om, „hvorvidt det grønlandsk-folk er et folk i folkeretligt henseende“. Grønlandsk-dansk selvstyrekommissions betænkning nr. 1497 fra 2008, bilag 7.

Med hensyn til spørgsmålet om hvorvidt regeringen anerkender grønlænderne som et „folk“ henvises til præamblen til lov nr. 474 af 12. juni 2009 om Grønlands Selvstyre, hvoraf det fremgår, „at det grønlandske folk er et folk i henhold til folkeretten“.

Med hensyn til spørgsmålet, hvorvidt regeringen anerkender færingerne som et „folk“, kan der bl.a. henvises til statsministerens svar af 17. april 2002 på spørgsmål nr. S 1737, hvor det er anført fremgår, at „den færøske befolkning er et folk.“

Med hensyn til spørgsmålet, hvorvidt regeringen anerkender tibetanerne som et „folk“ kan henvises der til, at Danmark siden 1959 kontinuerligt har stemt for FN Generalforsamlingsresolutioner som referer til tibetanerne som et „folk“ („people“). Der henvises til resolutionerne 1535 af 12. oktober 1959, 1723 af 20. december 1961 og 2079 af 18. december 1965.

Kilde: <http://www.ft.dk/samling/20091/almdel/uru/spm/117/svar/702777/824015/index.htm>

• • •

Spørgsmål nr. S 1843 fra Søren Espersen (DF) til udenrigsministeren:

„Når udenrigsministeren i et svar til spørgeren gennem Udenrigsudvalget (alm.del, spørgsmål 117) bekræfter, at Danmark anerkender det tibetanske folk som et „folk“, idet ministeren henviser til FN-resolutionerne 1535 af 12. oktober 1959, 1723 af 20. december 1961 og 2079 af 18. december 1965, vil ministeren på denne baggrund da forklare, med hvilken begrundelse Danmark i overensstemmelse med verbalnoten til Kina (december 2009) finder sig berettiget til at modarbejde tibetanske ønsker om selvstændighed?“

Svar:

Med henvisningen til „tibetanske ønsker om selvstændighed“ synes spørgeren at basere sig på den opfattelse, at repræsentanter for Tibet søger uafhængighed af Kina. Dalai Lama fremlagde imidlertid i 1988 i en tale i Europaparlamentet i Strasbourg en „Fempunktsplan for Fred“, der lagde

op til et selvstyrende område for tibetanere. Denne tilgang (den såkaldte middle way approach) omfatter ikke uafhængighed for Tibet, men forudsætter en sikring af ægte autonomi for alle, der betragter sig som tibetanere. Denne tilgang bekræftedes fra tibetansk side under den seneste forhandlingsrunde mellem Kina og Dalai Lamas repræsentanter i januar 2010. Der henvises i øvrigt til besvarelse af Udenrigsudvalgets spørgsmål 42 af 18. december 2009.

Det bemærkes herudover, at det forhold, at en befolkningsgruppe er et folk i folkeretlig forstand, ikke nødvendigvis medfører, at denne gruppe i henhold til folkeretten har ret til uafhængighed af den stat, på hvis territorium gruppen befinder sig. En vurdering af, hvorvidt et folk har ret til uafhængighed, også kendt som en ret til „ekstern selvbestemmelse“, afhænger af en række faktorer af retlig og faktisk karakter. Retstilstanden er ikke ganske klar, men generelt antages der i henhold til folkeretten at være en begrænset ret til uafhængighed for et folk (udenfor en traditionel kolonistyre kontekst). Der kan således opregnes en række tilfælde, hvor minoritetsbefolkningsgrupper på en stats territorium ikke antages at have ret til uafhængighed.

Kilde: <http://www.ft.dk/samling/20091/spoergsmaal/s1843/svar/706313/829511/index.htm>

• • •

Udenrigsudvalgets spørgsmål 154 af 2. juni 2010 til skriftlig besvarelse

„Vil ministeren forklare, hvornår og ved hvilken konkret handling Danmark for første gang anerkendte Kinas suverænitét i Tibet og Tibet som en del af Den kinesiske Folkerepublik?“

Begrundelse:

Regeringen har ved flere lejligheder hævdet, at der intet nyt var i verbalnoten til Kina den 9. december 2009, og at de skiftende danske regeringer har opfattet Tibet som en del af Kina som en følge af ét-Kina-politikken. Da Danmark anerkendte Den kinesiske Folkerepublik den 6. januar 1950, havde Kina imidlertid endnu ikke påbegyndt sin invasion af den del af Tibet, der blev kontrolleret af den tibetanske regering i Lhasa, og Udenrigsministeriet betegnede i et notat den 4. december 1950 Kinas invasion af Tibet i oktober 1950 som „uretmæssig“. Deraf følger det, at den danske regering på et tidspunkt efter 1950 har skiftet holdning til Tibets status.

Danmark tilsluttede sig i 1950 den britiske opfattelse, at Kina havde suverænitét i Tibet, men at Tibet i realiteten var selvstændigt. Den danske holdning om suverænitét stred imod kendsgerningerne, for Kina havde reelt ingen politisk indflydelse i Tibet fra 1913-1950, og Tibet havde egne diplomatiske relationer med sine naboer. Suverænitét er ifølge den gængse opfattelse af folkeretten et forhold mellem selvstændige (suveræne) stater, hvor den ene stat på visse områder repræsenterer den anden stat over for

omverdenen, men suverænitét indebærer på ingen måde suverænitét.

Spørger: Pernille Frabm (SF)

Kilde: <http://www.ft.dk/samling/20091/almdel/uru/spm/154/858257/index.htm>

Endeligt svar, 30. juni 2010:

Skiftende danske regeringer har ved flere lejligheder, herunder ved møder i Udenrigspolitisk Nævn og senest i forbindelse med forespørgselsdebatten 4. marts 2010, klart understreget sin tilslutning til ét-Kina politikken. En politik som i øvrigt understøttes af et flertal i Folketinget, som flere forespørgselsdebatter har understreget. Ét-Kina politikken indebærer efter denne og tidligere regeringers opfattelse, at Tibet er en del af Kina. Den danske Tibet-politik er i fuld overensstemmelse med linjen i EU og hos Danmarks vigtigste allierede, der også opfatter Tibet som værende en del af Kina. Danmark har ikke tidligere anerkendt Tibet som værende et selvstændigt land.

I alle overvejelser af Tibets folkeretlige status er det værd at bemærke, at Dalai Lama og hans repræsentanter i forhandlinger med de kinesiske myndigheder og over for tredjelande - herunder Danmark - har lagt betydelig vægt på, at man fra tibetansk side ikke stræber efter uafhængighed eller løsrivelse, men autonomi inden for rammerne af Folkerepublikken Kina.

Danmark vil fortsat i overensstemmelse med V47 af 16. marts 2010 - støtte en løsning på Tibet-spørgsmålet inden for rammerne af ét-Kina politikken, og herunder opfordre til at dialogen mellem Dalai Lamas repræsentanter og den kinesiske regering føres igennem til et resultat, der er i overensstemmelse med ét-Kina-politikken og sikrer, at tibetanerne opnår reelt selvstyre eller autonomi med kulturel og religiøs frihed og respekt for menneskerettighederne.

Kilde: <http://www.ft.dk/samling/20091/almdel/uru/spm/154/svar/729967/872248/index.htm>

• • •

Udenrigsudvalgets spørgsmål 155 af 2. juni 2010 til skriftlig besvarelse

„Vil ministeren oplyse, hvornår blev Tibet for første gang blev omfattet af en dansk regerings ét-Kina-politik, og i hvilket dokument man finder en sådan sammenkædning?“

Begrundelse:

Udenrigsministeriet skrev i flere baggrundsreferater i 1960'erne, at Tibet i ca. 10 århundreder havde været et selvstændigt kongedømme, og at Tibet i realiteten var selvstændigt, da Kina invaderede landet i 1950. Udenrigsministeriet betegnede desuden i et notat den 4. december 1950

Kinas invasion af Tibet i oktober samme år som „uretmæssig“. Derfor ligger det ikke lige for, at Tibet skulle være omfattet af en dansk ét-Kina-politik. Det fremgår derudover af Udenrigsministeriets akter om Kina og Tibet, at Tibet ikke blev nævnt i forbindelse med ét-Kina-politikken i 1950'erne eller 1960'erne.

Spørger: Pernille Frabm (SF)

Kilde: <http://www.ft.dk/samling/20091/almdel/uru/spm/155/index.htm>

Endeligt svar, 30. juni 2010:

Der henvises til besvarelse af spørgsmål 154 og 156.

Kilde: <http://www.ft.dk/samling/20091/almdel/uru/spm/155/svar/729970/872256/index.htm>

• • •

Udenrigsudvalgets spørgsmål 156 af 2. juni 2010 til skriftlig besvarelse

„Hvornår fandt Danmarks ét-Kina-politik sin nuværende form?“

Begrundelse:

Det fremgår af referater fra møder i Det udenrigspolitiske Nævn, at Danmark ikke støttede Kinas optagelse i FN under Korea-krigen (1950-1953), og at den danske regering først i 1966 gik ind for en eksklusion af Taiwan fra FN. Danske regeringer har således ikke altid ført den samme ét-Kina-politik.

Spørger: Pernille Frabm (SF)

Kilde: <http://www.ft.dk/samling/20091/almdel/uru/spm/156/index.htm>

Endeligt svar, 30. juni 2010:

Med oprettelsen af diplomatiske forbindelser mellem Danmark og Folkerepublikken den 11. maj 1950 tog man ikke stilling til den konkrete grænsedragning i det kinesiske rige. Danmark har aldrig anerkendt Taiwan som et selvstændigt land og skiftende danske regeringer har da også støttet Folkerepublikken som den legitime repræsentant for Kina i FN.

Kilde: <http://www.ft.dk/samling/20091/almdel/uru/spm/156/svar/729972/872261/index.htm>

• • •

Udenrigsudvalgets spørgsmål 157 af 2. juni 2010 til skriftlig besvarelse

„Vil ministeren redegøre for, hvilke forhold der har gjort Kinas invasion og besættelse af Tibet lovlig i henhold til folkeretten?“

Begrundelse:

I oktober 1950 invaderede 35-40.000 tropper fra Folkets Befrielsehær Tibet. Udenrigsministeriet betegnede i et notat den 4. december 1950 denne invasion som „uretmæssig“. FN-Pagten havde i 1945 forbudt „brug af magt, det være sig mod nogen stats territoriale integritet eller politiske uafhængighed“. Alligevel anerkendte den danske regering den 9. december 2009 „Kinas suverænitet over Tibet“, og at „Tibet er en integreret del af Kina“. Det indebærer, at Danmark har accepteret Kinas indlemmelse af Tibet.

Spørger: Pernille Frabm (SF)

Kilde: <http://www.ft.dk/samling/20091/almdel/uru/spm/157/index.htm>

Endeligt svar, 30. juni 2010:

Spørgsmålet om hvorvidt Tibet var selvstændigt i mellemkrigsårene er omdiskuteret og under alle omstændigheder overordentlig kompliceret. Mange historikere hælder til, at Tibet måske nok havde opnået en de facto selvstændighed i mellemkrigsårene, men historisk var en del af kinesisk territorium, da området blev annekteret af Folkerepublikken. Andre hælder til en højere grad af selvstændighed og ser derfor annekteringen som en invasion. Det understreger blot det centrale i også at forholde sig realistisk til spørgsmålet, og herunder at tage i betragtning, at Dalai Lama eller dennes repræsentanter ikke gør krav på uafhængighed. En løsning skal findes inden for rammerne af Kina.

Kilde: <http://www.ft.dk/samling/20091/almdel/uru/spm/157/svar/729973/872265/index.htm>

• • •

Udenrigsudvalgets spørgsmål 158 af 2. juni 2010 til skriftlig besvarelse

„Hvordan begrunder regeringen sin holdning om, at det tibetanske folks selvbestemmelsesret er begrænset til „intern selvbestemmelse“?“

Begrundelse:

Udenrigsministeriet har ved flere lejligheder henvist til FN-resolution 1723 (XVI) som begrundelse for kun at anerkende, at tibetanerne har ret til „intern selvbestemmelse“ i modsætning til „ekstern selvbestemmelse“. I sit svar på

Tibetanske drenge i Lhasa © Sundin

URU alm. del - spørgsmål 42 af 21. januar 2010 anfører Udenrigsministeriet f.eks., at „Tibets status bl.a. [har] været omhandlet i en resolution fra 1961“, og at denne resolution intet sagde „om selvstændighed for Tibet eller selvstændig statsdannelse“. Resolution 1723 nævnte dog heller ikke Tibet som en del af Kina. Faktisk nævnes Kina ikke med et eneste ord i de tre FN-resolutioner om Tibet (1959, 1961 og 1965). Det eneste land, som disse resolutioner nævner, er Tibet. Derudover omtaler resolutionen fra 1961 Tibets „nabolande“. Spørgsmålet om Tibets status bliver ikke berørt i resolutionerne, der alene havde til formål at påtale krænkelse af tibetanernes friheds- og menneskerettigheder og støtte det tibetanske folks ret til selvbestemmelse. Spørgsmålet om Tibets status blev rejst i FN af El Salvador den 17. november 1950, men det blev udskudt på ubestemt tid med henvisning til „manglende information“ og er aldrig siden blevet genoptaget.

Spørger: Pernille Frabm (SF)

Kilde: <http://www.ft.dk/samling/20091/almdel/uru/spm/158/index.htm>

Endeligt svar, 30. juni 2010:

Danmark betragter Tibet som en del af Kina og det forhold, at en befolkningsgruppe er et folk i folkeretlig forstand medfører ikke nødvendigvis, at denne gruppe i henhold til folkeretten har ret til uafhængighed af den stat på hvis territorium, gruppen befinder sig. En vurdering af, hvorvidt et folk har ret til uafhængighed, også kendt som en ret til „ekstern selvbestemmelse“, afhænger af en række faktorer af retlig og faktisk karakter. Retstilstanden er ikke ganske klar, men generelt kan der i henhold til folkeretten antages at være en ganske begrænset ret til uafhængighed for folk uden for den koloniale kontekst. Der er således flere tilfælde, hvor minoritetsbefolkningsgrupper på en stats territorium ikke generelt antages at have ret til uafhængighed.

Kilde: <http://www.ft.dk/samling/20091/almdel/uru/spm/158/svar/729975/872270/index.htm>

WANG LIXIONG

Af Grethe Sørvig

Wang Lixiong (født d. 2/5 1953 i Changchun i Jilin-provinsen i Kina) er en berømt kinesisk forfatter og Tibetspecialist. Han er også en af de mest kontroversielle kritikere af Kina-Tibet-problematikken og en velkendt reformator og demokratiaktivist, og han regnes for at være en af de mest åbenmundede og modige systemkritikere i Kina.

Hans mor var filmmanuskriptforfatter, og hans far var oprindeligt vicepræsident i et stort firma, men han blev under Kulturrevolutionen beskyldt for at være kapitalistvenlig og spion for Sovjetunionen og begik selvmord i fangenskab efter flere års fængsling.

Wang blev optaget på Jilin Teknologiske Universitet i 1973. Efter endt uddannelse arbejdede han i nogle år i det firma, hvor hans far havde været leder, men han har siden 1980 været freelanceforfatter. Han har rejst i alle provinser i Kina, og i 1984 sejlede han fra den øvre del af Yangtze-floden i Amdo-provinsen i Tibet på en hjemmelavet tømmerflåde for, som han selv

udtrykker det, „at finde sig selv“, og siden dengang har han været fascineret af dette mystiske og smukke land og optaget af den uretfærdige politik, kineserne fører overfor tibetanerne. Han har i mange år rejst frem og tilbage til Tibet og også boet der i ca. 2 år. Som et resultat af hans studier af Tibet, dets religion og kultur udgav han i 1998 bogen „Sky Burial: The Fate of Tibet“ og er senere udkommet med flere bøger, hæfter og artikler om Tibetproblematikken i Kina, bl.a. „Voices from Tibet“ (2009, sammen med hans kone, digteren og Tibetaktivisten Tsering Woese), „The Struggle for Tibet“ (2009, sammen med tibetologen Tsering Shakya) samt mange flere.

Han og andre kinesiske intellektuelle har flere gange opfordret de kinesiske myndigheder til at benytte sig af Dalai Lamas „middleway“-tilnærmelse til Tibetspørgsmålet, da de mener, at Dalai Lama er nøglen til at løse Tibetproblematikken. Han har mødt Dalai Lama

flere gange og modtog i 2009 International Campaign for Tibet's (ICT) „Light of Truth Award“ fra Dalai Lama. (Denne pris er tidligere tildelt bl.a. Vaclav Havel, Desmond Tutu, Heinrich Harrer og Eli Wiesel).

Han var også en vigtig støtte for den tibetanske lama Tenzin Delek Rinpoche, der i 2002 blev arresteret af kineserne og beskyldt for at stå bag et bombeangreb (som mange mener kineserne selv stod bag), for hvilket han blev dømt til døden. Dommen blev senere omgjort til livsvarigt fængsel, men Rinpoches nevø blev henrettet i samme sag. Mange aktivister, bl.a. Wang Lixiong, Støttekomiteen for Tibet og mange andre i og udenfor Kina, har i mange år, og med mange metoder, forsøgt at få Delek Rinpoche sat fri. Wang og andre kinesiske intellektuelle kontaktede bl.a. i 2002 de kinesiske myndigheder og krævede, at Delek Rinpoche skulle kunne vælge sine egne advokater til retssagen, der skulle dækkes af internationale medier, som også

skulle have tilladelse til at interviewe repræsentanter for den kinesiske regering samt at repræsentanter fra den tibetanske eksilregering skulle være tilstede under retssagen. Det blev selvfølgelig ikke efterkommet af den kinesiske regering. Han har også, i 2008, sammen med andre kinesiske pro-demokrati-aktivister opfordret den kinesiske regering til at invitere en undersøgelseskommission af FN-delegater til Tibet, for på den måde at ændre det internationale samfunds manglende tillid til Kina.

Wang har selvfølgelig været fængslet flere gange og bliver altid sat i husarrest inden alle vigtige politiske og andre vigtige hændelser i Kina.

Wangs synspunkter og terminologi er dog – til trods for at han forsøger at være objektiv og flere steder lykkes med dette og til trods for, at han i forhold til de fleste andre kinesere er meget Tibet-venlig – stadig meget farvet af kinesisk kommunistisk propaganda. Bl.a. mener han, at de tibetanere der under Kulturrevolutionen blev tvunget til at rive deres klostre

ned og ødelægge buddhastatuer osv. gjorde dette frivilligt og med glæde. Han ser ikke ud til at forstå, at de blev tvunget, og at de flestes medvirken var betinget af frygt. Selvfølgelig var der også de tibetanere, der frivilligt gik over til den anden side, men procentmæssig udgjorde de tibetanere, der frivilligt gjorde dette, en meget lille andel. Dette synspunkt – at alle tibetanerne frivilligt skulle have ødelagt det, der repræsenterer deres religion og kultur under Kulturrevolutionen – har da også skabt harme blandt både tibetologer og tibetanere. Bl.a. har den verdenskendte professor i tibetologi, Tsering Shakya, udgivet en tekst, „Blood In the Snow“, hvor han kritiserer og analyserer netop denne påstand fra Wang Lixiong. Dette har resulteret i den fælles bogudgivelse „The Struggle for Tibet“, hvor begge synspunkter bliver diskuteret.

Men til trods for dette synspunkt er Wang alligevel en vigtig forkæmper for demokrati og menneskerettigheder i Kina, og for en fredelig løsning på Tibetproblematikken i Kina i dag.

Det genopførte fort i Sbigatse © Sundin

Kilder:
www.en.wikipedia.org/wiki/Wang_Lixiong (Biografi)
www.renaissancetibet.blogspot.com (Meeting Wang Lixiong)
www.newleftreview.org/A2380 (artikel om Tibets historie af Wang Lixiong)
<http://www.newleftreview.org/?view=2388> (Prof. Tsering Shakyas svar på W. Lixions artikel om Tibets historie).

SENSATIONEL DIALOG MELLEM DALAI LAMA OG KINESISKE BORGERE PÅ INTERNET I MAJ 2010

FOR FØRSTE GANG NOGENSINDE HAR ALMINDELIGE
KINESERE HAFT MULIGHED FOR AT FØRE EN
DIALOG MED DALAI LAMA.
LÆS DEN HER.

SAMTALE OM TIBET:

EN ÅBEN DIALOG MELLEM KINESISKE BORGERE OG DALAI LAMA

Af Wang Lixiong

Indledning og oversættelse til engelsk af Perry Link
Oversat til dansk af Grethe Sørvig

Det følgende er en engelsk oversættelse af en internetdialog mellem Dalai Lama og almindelige kinesiske borgere der fandt sted den 21. maj i år. Dialogen blev arrangeret af Wang Lixiong, en kinesisk intellektuel der er kendt for sine artikler om Tibet, og for sin teorier om hvordan Kina kan udvikle sin egen form for demokrati i denne internet-æra.

Det at arrangere en "fri dialog" mellem Dalai Lama og kinesere i Kina må siges at være meget modigt gjort. I de kinesiske lederes ører er næsten hver eneste ord i sætningen, "fri dialog med Dalai Lama" forbudte ord. Ifølge deres opfattelse er Dalai Lama en forræder, en "splittist", "en fjende af folket", "et monster" og en "ulv i munketøj". Ordet "dialog" har heller ikke haft det for godt i den kinesiske kommunistes historie. Men det var dette de demonstrerende studenter bad om i foråret 1989, inden tanks og maskingeværer afsluttede spørgsmålet med en massakre.

Så hvordan kunne Wang Lixiong gennemføre dette? Denne proces gik godt frem til kl. 4.07 (Beijing-tid) den 18. maj, hvor adgang til den kinesiske Google Moderator blev blokeret. De kinesiske myndigheder havde åbenbart opdaget projektet. Men mange spørgsmål og stemmer var allerede blevet samlet, og nye spørgsmål blev ved med at strømme ind, selv efter at siden var blevet blokeret. Dette fordi mange internetbrugere i Kina har kendskab til, hvor-

dan man bruger alternative servere til at omgå Firewall'en elektronisk. Kl. 10.00 den 20. maj (EST), hvilket var den deadline Wang havde sat mht. at indsende spørgsmål og afgive stemmer, var 282 spørgsmål blevet indsendt, og der var afgivet 12.045 stemmer. Wang udtalte at han var "meget tilfreds" med denne respons, og at de spørgsmål der havde fået flest stemmer ifølge hans mening var repræsentative for, hvad der optager kinesere i Kina.

De spørgsmål der havde fået flest stemmer blev præsenteret for Dalai Lama fredag kl. 8.00 (EST). Min engelske oversættelse af de spørgsmål og svar, som man kan læse nedenfor, er baseret på et kinesisksproget udskrift, der er godkendt af Dalai Lamas repræsentanter. Flere detaljer er tilgængelig på Wang Lixions Twitter-side (<http://www.twitter.com/wlixiong>). De numre der er forbundet med hvert spørgsmål refererer til den position det fik, baseret på stemmer.

SPØRGSMÅL 1: Deres Hellighed Dalai Lama, hvordan har De det? Jeg vil gerne spørge om det religiøse lederskab i fremtidens Tibet. Tilgiv mig venligst min ligefremhed, men hvad er Deres syn på muligheden for "to inkarnationer" af Dem selv, som det var tilfældet med den 11. Panchen Lama (da tibetan-

ske buddhister udpegede én inkarnation, og de kinesiske myndigheder arresterede ham, og udpegede en anden)? Og hvad er Deres syn på den Panchen Lama, som de kinesiske myndigheder har udpeget?

DALAI LAMA: I 1969 udsendte jeg en formel erklæring, hvori jeg påpegede, at spørgsmålet om, hvorvidt Dalai Lama-systemet skulle fortsætte, skulle være op til det tibetanske folk at afgøre. I 1992 udsendte jeg en anden formel erklæring, hvor jeg gjorde det klart, at så snart Tibet eventuelt får selvstyre, vil jeg selv ikke have nogen officiel stilling i den tibetanske regering, og at alle spørgsmål der vedrører Tibet fortsat skal varetages af de embedsmænd, der allerede findes inde i Tibet. I 2001 vedtog den tibetanske eksilregering et system, hvor tibetanere i eksil gennem en folkelig afstemning vælger ledere for en femårsperiode. På grund af denne udvikling har jeg nu det syn, at Dalai Lama-systemet ikke længere er så vigtigt. Jeg vil fortsætte med at gøre mit bedste m.h.t. at udfylde min rolle, så længe mit helbred holder. Men m.h.t. Dalai Lama-systemet ser det ud til, at den kinesiske regering er mere optaget af dette, end jeg selv er (griner).

Et problem som det med "de to Panchen Lama'er" kan imidlertid godt opstå. Og hvis det gør, vil det kun forårsage forvirring, hvilket ikke vil gavne nogen.

(M.h.t. den Panchen Lama der er udpeget af regeringen) så har jeg indtryk af, at han er meget intelligent, og at han arbejder hårdt for at udbrede buddhismen. Troende buddhister forbliver dog skeptisk indstillede til ham og venter på at se, om han kan nå et højere udviklingsniveau. Min mening er, at dette er meget vigtigt, og at det vil afhænge af hans egne bestræbelser.

SPØRGSMÅL 2: Jeg vil gerne spørge Deres Hellighed om de møder, der har været mellem den tibetanske eksilregering og de kinesiske kommunister. Hvorfor er disse møder altid resultatløse? Hvad er det for spørgsmål, der har været så umulige at løse over så mange årtier?

DALAI LAMA: Hovedproblemet er, at den kinesiske regering bliver ved med at påstå, at der ikke findes noget Tibetproblem, kun et Dalai Lama-problem. Jeg har ikke stillet nogen egne krav; jeg er først og fremmest bekymret for seks millioner tibetanere og deres kultur - og især for deres religion og deres miljø. Hvis den dag kommer, hvor de kinesiske ledere vil anerkende, at der er et "Tibetspørgsmål" på samme måde, som de anerkender at der er et "Xinjiangspørgsmål", og hvis de er rede til at forholde sig til Tibetspørgsmålet og arbejde for at løse det, vil jeg give dem min fulde støtte, eftersom vore mål - at opbygge, udvikle og forene Tibet - da vil være de samme. Som det er nu, benytter kineserne sig af tvangsmetoder i deres bestræbelser på at opnå et "stabilt" Tibet. Det er min overbevisning, at sand stabilitet kommer fra en indre tro og tillid.

SPØRGSMÅL 3: Hallo, Deres Hellighed. Uanset hvilken politisk retning Kina vil tage i fremtiden, vil afstanden mellem almindelige

tibetanere og almindelige Han-kinesere blive stadigt større. Mange tibetanere er for simplistiske, når de siger at det eneste problem er at Han-kineserne hersker i Tibet. Faktisk er vi, Han-folket, ofre for det samme diktatoriske regime. Hvad er Deres syn på denne problematik? Har De et svar på, hvordan man kan opretholde et godt forhold mellem Han-kinesere og tibetanere?

DALAI LAMA: Forholdet mellem Han-kineserne og tibetanerne startede ikke i 1949 eller 1950; det startede for mere end tusind år siden. Der har været perioder med harmoni, og der har været perioder med konflikter. Lige nu er vi i en periode med konflikt, men årsagen til konflikten er regeringen og ikke befolkningen. Derfor er det personlige forhold mellem mennesker så vigtigt. Og det er derfor vi har grundlagt "Tibetaner-Han Venskabsforeninger" i mange af verdens frie lande. Disse foreninger har haft en vis succes.

Som jeg ser det, er hovedproblemet [på den kinesiske regerings side], at Deng Xiaopings ide om "at søge sandheden i fakta" ikke er blevet fulgt. Hu Yaobang var også på den rette vej, når han lagde vægt på "at forstå den faktiske situation". For nyligt har også Wen Jiabao rost Hu Yaobangs ide om at ikke kun basere sin viden på de officielle dokumenter, men ved at foretage egne undersøgelser i felten.

I Kina generelt [og ikke kun i Tibet] forårsager mønstret med at ignorere de faktiske situationer og leve i en ugenomsigtig social struktur mange store problemer. Hvis der var gennemsigtighed og opmærksomhed på de faktiske problemer, ville det betyde store fremskridt, f.eks. m.h.t. at reducere korrupsion og svindel.

M.h.t. at opretholde et godt forhold mellem Han-kinesere og tibetanere, så er det min erfaring, hvor end jeg befinder mig i verden, at jeg får meget respekt og sympati fra andre, når jeg forholder mig til andre på et menneske-til-menneske-niveau. Hvis Han-kinesere og tibetanere forholder sig til hinanden på denne måde, som ligeværdige mennesker, vil man kunne løse mange problemer. De gange, jeg møder mennesker fra Kinas hovedland, oplever jeg dem altid som ekstremt oprigtige mennesker, og der har aldrig været barrierer i kommunikationen med dem.

Problemet med tvivl og mistænksomhed mellem mennesker begrænser sig ikke kun til tibetanere og Han-kinesere. Disse problemer finder man overalt i verden. Det er derfor vi har brug for kontakt. Vi har behov for den for at fjerne tvivl og mistænksomhed. Når jeg møder andre mennesker - uanset hvor i verden jeg befinder mig - lægger jeg vægt på harmoniske person-til-person-forhold. Der er to nivåer i et sådant møde. Det første er, at vi alle er mennesker. Kun når dette punkt er tydeliggjort, er jeg rede til at påpege forskelle i religion, kultur og sprog.

Da jeg var i Beijing i 1954 og 1955 lærte jeg, at marxismen lægger vægt på "internationalisme", hvilket er en doktrine om, at alle mennesker er lige. Jeg er helt enig i dette.

Spørgsmål 4: Jeg vil gerne spørge Deres Hellighed om Deres "Memorandum Vedrørende Opnåelsen af Reel Autonomi for Alle Tibetanere", i hvilket De ikke siger noget om, hvordan man beskytter rettighederne for de Han-kinesere, der bor i Tibet. Ville De, efter at Tibet opnår

autonomi, anerkende, at de Han-kinesere, der bor i de tibetanske områder, har ret til at blive boende der? Kan De publicere et memorandum der beskriver, hvordan De vil garantere Han-kinesere de samme rettigheder til at bo og arbejde i de tibetanske områder? Mange Han-kinesere tror, at "autonomi" blot er et andet ord for uafhængighed, og at en autonom regering vil diskriminere mod Han-kineserne og drive dem ud.

Dalai Lama: Han-kinesere har boet i Tibet før [CCP overtog i] 1950. Der boede både Han-kinesere og muslimer i nærheden af mit fødested. I fremtiden vil der uden tvivl også bo Han-kinesere i Tibet. Et afgørende spørgsmål er imidlertid, om Tibet vil blive som Det Indre Mongoliet, hvor mongolerne selv er blevet en minoritet. Når dette sker, vil der ikke være nogen mening med et selvstyre. I nogle tibetanske distrikter, hvor Han-befolkningen er blevet meget stor, er den tibetanske kultur og sprog i fare for helt at forsvinde.

SPØRGSMÅL 5: Jeg vil gerne spørge Den Store Lærer, hvorfor Deres beskrivelse af det gamle Tibet - som et harmonisk, buddhistisk samfund - er så forskellig fra den kinesiske regerings beskrivelse af et ondt slavesamfund. Der findes mange tegninger og andet visuelt materiale, der dokumenterer et grusomt og mørkt slavesamfund. Kan De forklare årsagen til denne store forskel?

DALAI LAMA: Tibet var før 1950 et "tilbagestående samfund", og dets institutioner var ufuldkomne. Dette anerkender vi. Ingen har heller nogensinde sagt, at Tibet før 1950 var et paradys. Jeg tror ikke nogen tibetaner i Tibet ville drømme om at genoprette det gamle system.

På den anden side er den kinesiske regerings påstand om, at det gamle Tibet var et slags helvede, også meget langt fra sandheden. F.eks. er filmen "Folket der ikke må blive født", der blev sponsoreret af den kinesiske regering, ren propaganda og totalt uacceptabel for de fleste tibetanere, fordi dens påstande er så langt væk fra sandheden. Dette kan sammenlignes med Kulturrevolutionens propaganda, med alle dens påstande om "store sejre" - der, da sandheden ikke længere kunne skjules - smeltede ned til ingenting. Det minder også om det der skete på Tianamenpladsen, den 4. juni [1989], som hele verden har kendskab til, men som ifølge kommunistisk propaganda aldrig er sket.

Hovedsagen er, at hver eneste af jer [Han-kinesiske venner] bør undersøge alt på en retfærdig, objektiv og videnskabelig måde. Jeg siger ofte det samme til tibetanere. Jeg fortæller dem, at de ikke uden videre skal betragte det, jeg siger, som sandt og acceptere det ukritisk. Jeg siger: "observer selv og kom frem til jere egne konklusioner". Som buddhist er min tilgang til selv Buddhas lære denne ånd af grundig analyse og af at nå til sin egen forståelse.

SPØRGSMÅL 6: Hvis den kinesiske regering tillod Dem at komme tilbage til Tibet og gav Tibet selvstyre, hvilket politisk system ville De da ønske at se i Tibet?

DALAI LAMA: Dette spørgsmål er op til tibetanerne inde i Tibet - og især til de intellektuelle - at afgøre i en ånd af "at søge sandhed fra fakta". Vort tibetanske eksilsamfund, der har eksisteret i 50 år, har allerede opnået et demokratisk socialt system.

SPØRGSMÅL 7: Jeg vil gerne stille Dalai Lama et skarpt spørgsmål. Den kinesiske regerings hårdeste kritik af Dem er, at De kræver, at der ikke skal være militære styrker i Tibet. Dette, siger de, er et bevis for, at det De egentligt beder om, er uafhængighed i forklædning. Vil De fastholde Deres krav om "ingen tropper i Tibet"? Retten til at placere tropper er en fundamental del af national suverænitet, og jeg er bange for, at de fleste Han-kinesere ikke vil være i stand til at erklære sig enige i en "ingen tropper"-betingelse. Er der en mulighed for, at De vil droppe dette krav?

DALAI LAMA: Vi beder om "autonomi", men vi har gentagne gange udtrykt os meget klart om, at udenlandske relationer og militære affærer vil være centralregeringens ansvar. For mange år siden gav jeg udtryk for den ide, at når et venskabeligt forhold og gensidig tillid var blevet etableret mellem Indien, Nepal og Tibet, kunne vi få en slags "fredelig region", men dette var ikke meget mere end et fjernt ideal. Hele verden har egentligt dette som ideal. Så der er virkeligt ikke noget at bekymre sig om.

SPØRGSMÅL 8: På baggrund af tingenes nuværende tilstand ser chancerne for en fredelig løsning på Tibetspørgsmålet ud til at være lig nul. Må jeg spørge om Deres Helligheds syn på Tibets fremtidsmuligheder?

DALAI LAMA: I løbet af 60 år med kinesisk, kommunistisk styre har perioderne med Mao Zedongs, Deng Xiaopings, Jiang Zemins og Hu Jintaos styre alle været forskellige. Og faktisk har der været mange store forandringer. Jeg er sikker på, at der vil komme ændringer i [Kinas] nationalitetspolitik, og at især Tibetproblematikken kan blive løst, baseret på fælles interesser. Nogle pensionerede embedsmænd og Partimedlemmer, der tidligere arbejdede med tibetanske affærer - og desuden også nogle kinesiske intellektuelle - er begyndt at påpege nogle irrationaliteter i minoritetspolitikken og behovet for at nytænke nationalitetspolitikken. På grund af dette føler jeg, at der vil komme ændringer i en ikke-så-fjern fremtid, og at problemerne vil blive løst.

Kilde: <http://www.nybooks.com/blogs/nyrblog/2010/may/24/talking-about-tibet/>

SPØRGSMÅL 6:

HVIS DEN KINESISKE REGERING TILLOD DEM AT KOMME TILBAGE TIL TIBET OG GAV TIBET SELVSTYRE, HVILKET POLITISK SYSTEM VILLE DE DA ØNSKE AT SE I TIBET?

DALAI LAMA:

DETTE SPØRGSMÅL ER OP TIL TIBETANERNE INDE I TIBET ...

Udtalelse fra Dalai Lama på den 51. årsdag for den tibetanske nationalopstand

I dag markerer den enoghalvtresindstyvende årsdag for det tibetanske folks fredelige opstand i 1959 mod det kommunistiske Kinas undertrykkelse i Tibet og desuden den anden årsdag for de fredelige protester, der brød ud i hele Tibet i marts 2008. På denne dag hylder jeg de heltmodige tibetanske mænd og kvinder, som ofrede deres liv for Tibets sag, og jeg beder for en snarlig ende på lidelserne for de, der stadig er undertrykte i Tibet.

På trods af de store trængsler som tibetanerne har måttet udstå i mange årtier, har de været i stand til at holde modet og beslutsomheden oppe, bevare deres medfølelse og kultur og bibeholde deres unikke identitet. Det er inspirerende, at en ny generation i dag fortsætter med at holde Tibets retfærdige sag levende. Jeg hylder modet hos de tibetanere, der stadig lider under frygt og undertrykkelse.

Uanset hvilke omstændigheder, vi befinder os i, er det alle tibetaneres ansvar at bevare ligheden, harmonien og enheden blandt de forskellige nationaliteter og samtidig beskytte vores unikke identitet og kultur. Mange tibetanere i tibetanske områder arbejder i forskellige ansvarsfulde stillinger i partiet, regeringen og militæret og hjælper tibetanere, hvor som helst de kan. Vi anerkender de positive bidrag, som mange af dem har ydet indtil nu, og selvfølgelig skal de fortsætte med at opfylde dette ansvar, når Tibet i fremtiden opnår et meningsfuldt selvstyre.

Lad mig gentage, at når Tibetspørgsmålet er endeligt løst, vil jeg ikke indtage nogen politiske stillinger, og medlemmer af den tibetanske eksiladministration vil heller ikke få nogen stillinger i Tibets regering. Jeg har flere gange tidligere gjort dette helt klart. For at forstå situationen for tibetanerne i eksil og deres forhåbninger inviterer jeg tibetanske embedsmænd, der tjener i forskellige tibetanske autonome områder, til at besøge det tibetanske samfund, der lever i den frie verden, enten officielt eller privat, så de selv kan observere situationen.

Hvor som helst tibetanere i eksil har slået sig ned, har vi været i stand til at bevare og fremme vores særlige kulturelle og åndelige traditioner samtidig med at skabe bevidsthed om den tibetanske sag. I modsætning til andre flygtninge

har vi været forholdsvis succesrige, fordi vi også har været i stand til at give vore børn en sund, moderne uddannelse, samtidig med at opdrage dem i vore traditionelle værdier. Og fordi overhovederne for alle de fire vigtigste skoler i tibetansk buddhisme og bön-religionen er i eksil, har vi været i stand til at genetablere forskellige institutioner for religiøs oplæring og praksis. I disse institutioner har over titusinde munke og nonner frihed til at følge deres kald. Vi har været i stand til at give uddannelsesmæssige muligheder til de munke, nonner og studerende, som fortsat kommer fra Tibet. På samme tid har den hidtil usete udbredelse af tibetansk buddhisme i både øst og vest og udsigten til, at dette vil fortsætte i fremtiden, givet os håb om, at den alligevel vil overleve. Det er en trøst for os i denne yderst kritiske periode i Tibets historie.

I dag gennemfører de kinesiske myndigheder forskellige politiske kampagner, inklusive en kampagne om patriotisk genopdragelse i mange klostre i Tibet. De anbringer munke og nonner under fængselslignende forhold, og berøver dem muligheden for at studere og praktisere i fred. Denne situation får klostrene til mere at fungere som museer og er beregnet på bevidst at udslutte buddhismen.

Tibetansk kultur baseret på buddhistiske værdier som medfølelse og ikkevold gavner ikke blot tibetanerne, men også mennesker i hele verden, inklusive kineserne. Derfor bør vi tibetanere ikke kun sætte vores lid til materiel fremgang, og derfor er det vigtigt, at alle tibetanere både indenfor og udenfor Tibet bør berige deres moderne uddannelse ved at lade den gå hånd i hånd med vores traditionelle værdier. Og frem for alt bør så mange unge tibetanere som muligt bestræbe sig på at blive eksperter og uddannede fagfolk.

Det er vigtigt, at tibetanere bevarer et venskabeligt forhold ikke blot til folk af alle nationaliteter, men også blandt dem selv. Tibetanere bør ikke kaste sig ud i smålige uoverensstemmelser med hinanden. Jeg appellerer indtrængende til dem om at løse forskellighederne med tålmodighed og forståelse.

Hvad enten den kinesiske regering anerkender det eller ej, er der et alvorligt problem i Tibet. Som hele verden ved,

ses dette alene af det faktum, at der er en kolossal militær tilstedeværelse og rejserestriktioner i Tibet. Det er ikke godt for nogen af parterne. Vi må bruge enhver lejlighed til at løse det. I mere end 30 år har jeg gjort mit bedste for at komme i dialog med Folkerepublikken Kina for at løse problemet ud fra en Middelvejstilgang, der er til gavn for os begge. Selvom jeg tydeligt har udtrykt tibetanske mål og forhåbninger, som er i overensstemmelse med Folkerepublikken Kinas grundlov og loven om national regional autonomi, har vi ikke opnået nogen konkrete resultater. At dømme efter den nuværende kinesiske ledelse er der ikke meget håb om, at et resultat vil kunne opnås i nær fremtid. Ikke desto mindre forbliver vores holdning om at fortsætte med dialogen uændret.

Det er en kilde til stolthed og tilfredshed, at vores gensidigt gavnlige middelvejstilgang og det retfærdige i den tibetanske kamp har mødt stigende forståelse og støtte år for år fra mange politiske og åndelige ledere, inklusive USA's præsident, velansete private organisationer, verdenssamfundet og især fra kinesiske intellektuelle. Det er tydeligt, at den tibetanske sag ikke er en uenighed mellem de kinesiske og tibetanske folk, men skyldes kinesiske kommunistiske myndigheders ultra-venstreorienterede politikker.

Siden demonstrationerne i Tibet i 2008 har kinesiske intellektuelle både indenfor og udenfor Kina skrevet mere end 800 afbalancerede artikler om det tibetanske spørgsmål. Når jeg under mine besøg i udlandet - hvor som helst jeg tager hen - møder kinesere i almindelighed og i særdeleshed kinesiske intellektuelle og studerende, tilbyder de deres ægte sympati og støtte. Eftersom det kinesisk-tibetanske problem i sidste ende skal afgøres af de to folk selv, prøver jeg at række hånden ud til det kinesiske folk, når jeg kan, for at prøve at skabe en fælles forståelse mellem os. Derfor er det vigtigt for tibetanere overalt at knytte tættere forbindelser med det kinesiske folk og prøve at formidle sandheden i den tibetanske sag og den nuværende situation i Tibet til dem.

Lad os også huske Østturkestans folk, som har oplevet store problemer og øget undertrykkelse, og de kinesiske intellektuelle, der har slået til lyd for større frihed, og som har fået hårde domme. Jeg vil gerne udtrykke min solidaritet og står fast sammen med dem.

Det er også afgørende, at de 1,3 milliarder kinesere har fri adgang til information om deres eget land og om verden udenfor, såvel som ytringsfrihed og lighed for loven. Hvis der var større gennemsigtighed inde i Kina, ville der være større tillid, hvilket ville være det rigtige grundlag for at fremme harmoni, stabilitet og fremgang. Det er derfor alle, der tænker over det, må forstærke deres indsats i denne retning.

Som en fri talsmand for det tibetanske folk har jeg gentagne gange peget på deres fundamentale mål og forhåbninger overfor lederne af Folkerepublikken Kina. Deres mangel på positiv respons er skuffende. Selvom de nuværende myn-

digheder klynker sig til deres hårde linje, vil der bedømt ud fra de politiske ændringer, der finder sted på den internationale scene, såvel som forandringer i det kinesiske folks perspektiver, komme en tid, hvor sandheden vil sejre. Det er derfor vigtigt, at alle er tålmodige og ikke giver op.

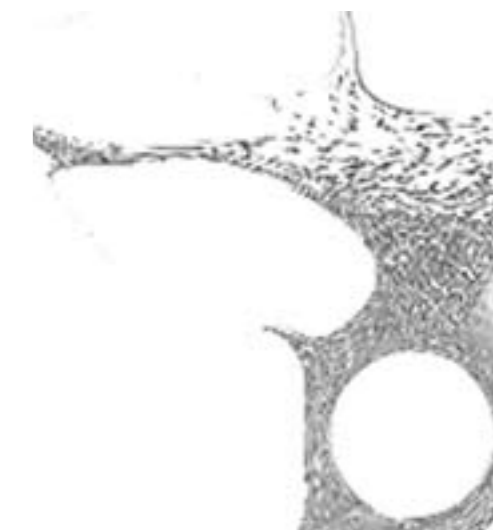
Vi anerkender centralregeringens nye beslutning under det femte Tibet Arbejdsforum om at iværksætte deres politikker ensartet i alle tibetanske områder for at sikre fremtidig fremgang og udvikling, som premierminister Wen Jiabao også gentog for nyligt under den Nationale Folkekongres' årlige samling. Det er i samklang med vores ofte gentagne ønske om en enkelt administration for alle de tibetanske områder. På samme måde sætter vi pris på det udviklingsarbejde, der er fundet sted i de tibetanske områder, især i landbrugs- og nomadeområderne. Vi må imidlertid passe på, at sådanne fremskridt ikke ødelægger vores dyrebare kultur og sprog og det tibetanske plateaus miljø, som hænger sammen med hele Asiens velbefindende.

Ved denne lejlighed ønsker jeg at udtrykke min inderlige tak til lederne af forskellige nationer, deres intellektuelle, den almindelige offentlighed, Tibet støttegrupper og andre, der sætter pris på sandhed og retfærdighed, for deres vedholdende støtte til den tibetanske sag på trods af den kinesiske regerings pres og chikane. Frem for alt ønsker jeg at udtrykke min hjerteligste tak til Indiens regering, de forskellige delstatsregeringer og hele Indiens folk for deres vedvarende, gavmilde støtte.

Endelig sender jeg mine bønner for alle levende væseners lykke og velbefindende.

Dalai Lama
Den 10. marts 2010

Oversat af Lodrö Sangpo Joergen Larsen

Tale af Støttekomiteen for Tibet den 10. marts 2010

Det er i dag 51 år siden, at befolkningen i Tibets hovedstad Lhasa gjorde oprør mod den kinesiske besættelsesmagt. Det var kulminationen på 3 år med væbnet modstand i Østt Tibet. Den kinesiske nedkæmpelse af modstanden førte til Dalai Lamas flugt til Indien og til den endelige kinesiske magtovertagelse i Tibet.

Den 10. marts har siden været markeret over hele verden som Tibets nationaldag. Normalt demonstrerer vi foran Kinas ambassade på denne dag. Men i år har vi god grund til at demonstrere foran Folketinget. Den danske regering har jo tilsyneladende accepteret, at Kina styrer dansk udenrigspolitik, når det gælder Tibet. I kejserens Kina i det 19. århundrede skulle udenlandske diplomater gøre knæfald for kejseren. I dag gør Danmark knæfald for det enevældige kommunistiske parti, der er skyld i en lang række forbrydelser mod menneskeheden.

Den 9. december erklærede den danske regering med godkendelse fra Folketingets Udenrigspolitiske Nævn, at Danmark anerkender Kinas suverænitæt over Tibet, at Tibet er en integreret del af Kina, at vi modsætter os Tibets uafhængighed, og at vi tager Kinas modstand mod vore møder med Dalai Lama „meget alvorligt“. Det tibetanske folks interesser blev ikke nævnt med et eneste ord.

Det eneste andet land i vores del af verden, der har præsteret samme fuldstændige tilsidesættelse af tibetanske interesser, er Frankrig, men den franske udtalelse går ikke nær så vidt som den danske. Danmark er et land, der hævder at gå i krig for at befri folk fra undertrykkende regimer, men når det har de mindste konsekvenser for vor egen handelsbalance, har regeringen og partier lige fra de Konservative til SF nu afsløret, at alle de fine principper er til salg.

Under en debat den 4. marts vedtog Folketinget en ny tekst om Tibet. Den er formuleret som en gentagelse af tidligere danske udtalelser om vores Tibetpolitik, dvs. om menneskerettigheder, selvstyre og forhandlinger. På enkelte punkter er formuleringerne endda bedre end tidligere. Tibetannerne omtales fx som et folk.

Medierne har udlagt den nye tekst som et kursskifte væk fra verbalnoten. Men ingen af formuleringerne ændrer ved dem i verbalnoten. Overfor Kina har den danske regering endeligt anerkendt Tibet som en del af Kina uanset, at regeringen går ind for tibetansk selvstyre.

Jeg vil gerne gøre opmærksom på, at der er noget helt galt med det danske demokrati, når det gælder politikken over for Tibet og Kina. Til Kina siger regeringen én ting og til den danske befolkning noget andet. Under debatten den 4.

marts sagde flere politikere det samme som regeringen har påstået, nemlig at verbalnoten intet ændrer ved den danske Tibetpolitik. Holger K. Nielsen fra SF kaldte verbalnoten for et „smukt stykke diplomatisk arbejde“. Venstres Michael Aastrup Jensen indrømmede åbent, at den danske politik er styret af, „Hvad tjener overordnet danske interesser bedst“.

Det er løgn, når regeringen og politikere fra andre partier hævder, at den danske Tibetpolitik er uændret. Danmark har aldrig før direkte anerkendt Tibet som en del af Kina. Det har i de sidste par årtier været dansk politik, at man i praksis opfattede Tibet som en del af Kina, men det er ikke det samme som en officiel anerkendelse.

Medierne har svigtet noget så grusomt i denne sag. Ikke en eneste journalist har stillet kritiske spørgsmål til, hvad politikerne og Udenrigsministeriet har påstået – og det selvom Støttekomiteen har påvist flere løgne og fremlagt dokumentation fra Udenrigsministeriets egne arkiver. Ikke en eneste journalist har bedt om bevis for, at Danmark tidligere har anerkendt Tibet som en del af Kina eller stillet spørgsmålstegn ved, at Danmark nu kun anerkender, at tibetanerne har ret til „indre selvbestemmelse“. Den kritiske journalistik er stendød.

Efter 21 års arbejde for tibetanernes rettigheder i Danmark er det meget skuffende, når vi i Støttekomiteen for Tibet må konstatere, at det er Kinas fremstilling af Tibets historie, der vinder frem, og at danske politikere er parate til et tidligt vinterudsalg, når det gælder Tibet. På den anden side viser de mange indlæg fra almindelige mennesker i medierne, at den danske befolkning ikke er på linie med regeringen i denne sag. Vi ved, at spørgsmålet om Tibet er et spørgsmål om principper – og dermed også om vores egen fremtid. Vi kan ikke acceptere en verden, hvor andre folk nægtes de rettigheder, som vi selv tager for givet. Vi er ikke til salg.

Det er derfor demonstrationens paroler er:

**Tibet er ikke Kina!
Stop Danmarks knæfald for Kina!
Kina vælger ikke vore venner!
Støt tibetanernes ret til selvbestemmelse!
Regeringens holdning er ikke det danske folks
Når regeringen forråder Tibet, forråder den os**

*Anders Højmark Andersen
Formand*

STØTTEKONCERT FOR ET FRIT TIBET!

--- for at markere 60-året for den kinesiske invasion ---

Overskudet går til de glemte ofre for jordskælvet, der ramte Kyegudo i Østt Tibet den 14. april 2010

Torsdag den 30. september kl. 21
- med tibetansk mad fra kl. 18.30
og film kl. 20

VERDENSKULTURCENTRET
NØRRE ALLÉ 7, KØBENHAVN N

Sleipnir

feat. Skye Løfvander

Stemmingsmættet elektro-akustisk ambiance, syngeskåle og overtonesang

&

Didi Levy & Same Vibration

+ special guests
Rock, funk og verdensmusik
- en hyldest til kulturer og musik med et positivt budskab

Didi Levy: Vokal og guitar
Thomas Thor Viderø Ulstrup: Keyboards
Søren Tarri: Bas
Kristian Ødegaard Jensen: Trommer
Alex Opazo Cid: Percussion

VORES KOSMISKE KONFERENCIER SØRGER FOR AT SPREDE KÆRLIGHED OG VARME ...

Vi byder på ægte tibetansk mad fra kl. 18.30

Madbilletter bestilles senest 2 dage før hos Restaurant Himalaya,
tlf. 3332 3708 / 3113 7388.

Derefter film om Tibet kl. 20:
Jigdre: Leaving Fear Behind (25 min.)

Entré:
150 kr. for mad, film og koncert
75 kr. for koncert (adgang fra kl. 20.30)
Billetterne betales ved indgangen. Kom i god tid!

--- Tashi delek! ---

Arrangører:
Støttekomiteen for Tibet, www.tibetkomite.dk

REFERAT FRA STØTTEKOMITEEN FOR TIBET'S ORDINÆRE GENERALFORSAMLING DEN 31. MARTS 2010

Dagsorden for generalforsamlingen jf. vedtægter:

- a) Valg af dirigent og referent
- b) Formandens beretning
- c) Årsregnskab for 2009
- d) Fastsættelse af kontingent for 2010
- e) Indkomne forslag
- f) Valg af bestyrelse, to suppleanter og kasserer
- g) Valg af revisorer
- h) Eventuelt

Ad. punkt a)
Grethe Sørvig valgtes som dirigent og Michael Kofoed Nielsen som referent.

Ad. punkt b)
Formand Anders H. Andersen fremlagde årsberetningen for 2009, der offentliggøres i Sneløven. Vi drøftede mediernes dækning af sagen om regeringens verbalnote. Anders takker for indsatsen i gennem året. Beretningen blev godkendt.

Ad. punkt c)
Kasserer Susanne Johansen var ikke tilstede, men Anders H. Andersen gennemgik regnskabet ud fra hendes noter. Antallet af medlemmer er nogenlunde konstant og var ved årsskiftet 278, men der er stor udskiftning af de enkelte medlemmer, og vi må fokusere på at fastholde de, der melder sig ind. Regnskabet for 2009 byder på et resultat på 31.675 kr., hvilket giver os et frirum til hurtigt at kunne træffe beslutninger. Det gode resultat skyldes især store donationer under Dalai Lamas besøg, ved vores deltagelse i 1. maj i Fælledparken og på julemarkedet på Christiania, hvor vi også har solgt godt. Derudover har mange indbetalt

støttebeløb til vores girokonto. En stor tak til alle der har givet gaver i årets løb! Vi har desuden nydt godt af en til-delning på 25.000 kr. fra Metro-Schøder-Fonden. Derudover har vi i årets løb brugt 38.620 kr., som CKU gav os til afholdelse af Tibet Filmfestival 2009. Regnskabet blev godkendt.

Ad. punkt d)
Vi besluttede at fastholde kontingenterne for 2010 på 250 kr. for almindeligt medlemskab, 350 kr. for støttemedlemskab og 200 kr. for studerende, pensionister og arbejds-løse.

Ad. punkt e)
Der var ingen indkomne forslag.

Ad. punkt f)
Følgende blev valgt eller genvalgt til den nye bestyrelse, der konstituerer sig selv ved næstkommende bestyrelses-møde:
Anders H. Andersen, Grethe Sørvig, Jens Walter, Margot Donkersloot og Michael Kofoed Nielsen. Jens Christian Nielsen og Kasper Lauritzen blev suppleanter. Susanne Johansen blev genvalgt som kasserer.

Ad. punkt g)
Janne Wedenborg og Stella Lützer blev genvalgt som revisorer.

Ad. punkt h)
Vi diskuterede forskellige muligheder for at støtte Tibet, fx gennem internationale resolutioner eller sanktioner mod Kina.

Mødet sluttede i god ro og orden og med forevisning af to nye Tibetfilm.

ÅRSBERETNING FOR STØTTEKOMITEEN FOR TIBET I KALENDERÅRET 2009

Støttekomiteen for Tibet er hovedsamlingspunkt for danskernes støtte til Tibet som land og nation. Vi havde et travlt 2009, og året bød på mange vigtige Tibetaktiviteter. Trods det vil 2009 for al fremtid stå som det år, hvor det officielle Danmark svigtede Tibet. Et halvt år efter, at Dalai Lama besøgte landet og mødte statsminister Lars Løkke Rasmussen, kvitterede regeringen med opbakning fra S, SF, RV og LA med at udlevere Tibet til Kina på et sølvfad uden at have opnået nogen relevante indrømmelser fra den kinesiske regering. Verbalnoten til Kina den 9. december afspejlede de danske politikeres moralske fallit og satte et sørgeligt punktum for året.

ARRANGEMENTER

På Tibets nationaldag den 10. marts arrangerede Støttekomiteen en demonstration foran Kinas ambassade i Hellerup. Blandt talerne var Folketingsmedlemmerne Pernille Frahm (SF) og Pia Christmas-Møller (uden for partierne). I dagens anledning havde ambassaden klæbet deres brevkasse til, så vi ikke kunne aflevere breve.

Den 1. maj havde vi en velbesøgt bod i Fælledparken, hvor vi bl.a. solgte t-shirts og bedeflag og uddelte informationsmateriale.

I samarbejde med Through An Exile Lens (UK), Tibet House Trust (UK), Grand Teatret og Cinemateket arrangerede vi den 24.-28. maj „Tibet Filmfestival 2009“ med støtte på 38.620 kr. fra Centret for Kultur og Udvikling. Vi viste i alt 15 film og 5 kortfilm fordelt på 9 arrangementer. Ved flere af filmforevisningerne deltog indbudte gæster, herunder Dalai Lamas daværende repræsentant for Nordeuropa, Tsering Tashi, og den danske bjergbestiger Pierre Maina, der bevidnede nedskydningerne af tibetanske flygtninge i passet Nangpa La i 2006. Filmarrangementerne var velbesøgte.

Under Dalai Lamas besøg i Danmark den 29.-31. maj havde komiteen en bod i Bella Center, hvor den tibetanske leder gav buddhistiske belæringer og holdt foredrag for op mod 4000 mennesker.

Den 23. oktober arrangerede Støttekomiteen en protestaktion foran den kinesiske ambassade i anledning af, at 2-4

tibetanske deltagere i demonstrationerne i Lhasa den 14. marts 2008 netop var blevet henrettet.

Traditionen tro deltog komiteen i Christianias julemarked den 8.-14. december, hvor vi bl.a. solgte medlemskaber og informerede om konsekvenserne af klimaforandringerne og Kinas udviklingspolitik i Tibet.

Samme emne stod i centrum for vores deltagelse i adskillige Tibetarrangementer under klimatopmødet i København den 7.-18. december. Vi blev del af kampagnen Tibet Third Pole, som er en arbejdsgruppe nedsat af International Tibet Support Network, en paraplyorganisation for Tibetgrupper over hele verden. Udover at deltage i flere seminarer om Tibet var vi med til at organisere den tibetanske del af den store klimademonstration, Global Day of Action, den 12. december. Der var deltagere fra flere udenlandske Tibetorganisationer. Komiteen deltog desuden i udarbejdelsen af det engelsksprogede informationsmateriale og pressearbejdet. Endelig mødte den internationale tibetanske delegation og danske tibetanere flere af de kinesiske systemkritikere i Danmark, og kimen blev lagt til oprettelsen af en venskabsforening for tibetanere og kinesere i Danmark.

POLITISK ARBEJDE

Støttekomiteen for Tibet formidlede i 2009 flere møder mellem Folketingsmedlemmer og gæster fra udlandet, herunder professor Robert Barnett fra Columbia University (New York), der besøgte landet i marts i forbindelse med et dansk phd-forsvar. Den tidligere mangeårige politiske fange Ngawang Sangdrol besøgte Danmark i april sammen med en repræsentant for International Campaign for Tibet, og vi ledsagede begge til møder på Christiansborg og i Udenrigsministeriet.

I forbindelse med Dalai Lamas besøg arrangerede vi den 30. maj et møde på hotel D'Angleterre mellem den tibetanske leder og 16 Folketingsmedlemmer fra alle partier undtagen Enhedslisten og Liberal Alliance. Vi medvirkede også til at arrangere et møde mellem Dalai Lama og Helle Thorning-Schmidt dagen efter. Derudover havde vi i månedsvis opfordret statsministeren til at mødes med Dalai Lama som andet end blot en religiøs leder.

I løbet af året forsøgte vi at holde de danske politikere orienteret om de vigtigste Tibetbegivenheder. Blandt andet

Indværende år 2009. Kr. Sidste år 2008. Kr.

arbejdede vi for dansk deltagelse i den 5. Verdensparlamentariske Tibetkonference i Rom i november. En politisk medarbejder fra SF blev den første danske deltager i dette forum.

Det var et chok for os, da regeringen den 9. december i en såkaldt verbalnote for første gang anerkendte Kinas suverænitæt i Tibet, og det gjorde, at vi hurtigt måtte udarbejde pressemeddelelser, breve til politikerne og baggrundsinformation om Danmarks syn på Tibets status gennem tiderne i et forsøg på at tilbagevise de mange fejlagtige oplysninger, som regeringen og politikerne havde baseret deres støtte til verbalnoten på. Desværre bar vores anstrengelser stort set ikke frugt. Holdningen blandt både politikerne og medierne var tydeligvis, at Udenrigsministeriet og regeringen ikke kunne tage fejl. Ingen journalister stillede spørgsmål ved regeringens oplysninger, selvom vi i modsætning til regeringen fremlagde dokumentation for, at de tog fejl.

Vi var ugen efter værter under et besøg i København af den nyudnævnte repræsentant for Dalai Lama, Thubten Samdup, der mødte politikere fra Socialdemokratiet og SF. Det lykkedes ikke at få andre partier i tale. Heldigvis var Samdups besøg og hans interviews med pressen med til at understrege, at tibetanerne bestemt ikke støttede verbalnoten, selvom de partier, der havde godkendt den netop havde henvist til Dalai Lama for at retfærdiggøre deres handlinger.

INFORMATION SARBEJDE

De to grundpiller i foreningens informationsarbejde er vores medlemsblad Sneløven, der også i 2009 udkom tre gange, og mailinglisten Tibetnytlisten, hvorigennem vi jævnligt udsender nyheder, analyser og annoncering af arrangementer til omkring 150 mennesker, herunder journalister, organisationer, myndigheder og Tibetinteresserede i hele landet. Sneløven fik i 2009 ny redaktør, Kasper Lauritzen, og Janne Wedenborg fortsatte med at give bladet liv gennem smuk layout.

I løbet af 2009 gav vi en del interviews til pressen og udover løbende at sende pressen nyheder, udsendte vi også mange pressemeddelelser og skrev indlæg til aviserne.

Komiteens hjemmeside er helt central i informationsarbejdet, og det lykkedes os at holde den nogenlunde opdateret gennem hele året. Vi håber dog at kunne revidere hele hjemmesiden i løbet af 2010. Vi er også blevet mere aktive på Facebook, hvor komiteen i 2008 fik sin egen gruppeside med tilhørende „events“.

Gennem 2009 har vi hjulpet adskillige skolelever og studerende med deres opgaver om Tibet.

Derudover deltager Støttekomiteen løbende i informationsudveksling gennem det internationale netværk af Tibetorganisationer, bl.a. via paraplyorganisationen International Tibet Support Network (ITSN). Vi koordinerer desuden nogle af vore aktiviteter med store Tibetorganisationer som International Campaign for Tibet og selvfølgelig med Tibets regering i eksil. Sidstnævnte forsøger vi især at holde orienteret om danske politiske tiltag vedrørende Tibet.

ANDRE AKTIVITETER

I januar donerede vi en større stak rapporter fra Tibet Information Network til Det kongelige Bibliotek. Vi havde fået rapporterne gratis fra arvtagerne efter TIN, der måtte lukke i 2005.

I forbindelse med afholdelsen af Tibet Filmfestival 2009 genoptrykte vi komiteens folder. Det gjorde vi med midler fra METRO-Schröder Fonden, som gav os 25.000 kr. i 2008. Resten af pengene blev også brugt i løbet af 2009 og gik til et stort banner, diverse kampagnematerialer, indkøb af et lydanlæg og dækning af flybilletter for to deltagere i en konference for europæiske Tibetorganisationer i Dublin.

I løbet af 2009 fik vi lavet t-shirts med komiteens navn og egne nøgleringe. Vi forsøgte at opstarte en underafdeling af Støttekomiteen med basis i Københavns vestegn, men det mislykkedes.

Takket være flere store arrangementer fik vi en pæn omsætning på vores bogsalg og salg af andre varer. Vore kontorvagter holdt butikken og kontoret åbent det meste af året. Fra efteråret har Lis Gilager været vores eneste kontorvagt, og hun sørger fortsat for alt, hvad der har med kontoret at gøre sammen med Susanne Johansen, der er vores uundværlige kasserer, og som holder alle tråde samlet, når det gælder foreningens økonomi samt dele af administrationen. Jens Christian Nielsen har holdt vore computere funktionsdygtige og sikret løbet af 2009.

Til sidst, men ikke mindst, skal der lyde en meget stor tak til alle de, der har givet os gaver i årets løb, og til alle vore aktive, der har gjort en stor indsats i 2009. Der har været et højt aktivitetsniveau, og det har kostet mange timers arbejde. Tak for bidragene! Uden jer kunne vi ikke udføre vore mange aktiviteter.

Anders H. Andersen
Formand

RESULTATOPGØRELSE 2009

Kontingenter	72.100	74.300
Gaver	5.269	10.340
Modtagne donationer	22.560	0
Salg butik og bod	49.982	44.023
Tipsmidler	0	0
Netto indtægter i alt	149.911	128.663
Vareforbrug, bøger mv.	-18.892	-15.065
Produktion af medlemsblad	-41.064	-34.229
Arrangementer	-12.015	-4.144
Administration	-11.473	-19.275
Udenlandske abonnemeter	0	0
Lokaleomkostninger	-20.086	-19.769
Drift og vedligehold butik	-16.825	-6.899
Omkostninger i alt	-120.355	-99.381
Resultat før renter	29.556	29.282
Renteindtægter bank	2119	2183
Renteindtægter giro	0	0
Renteindtægter i alt	2119	2183
Årets nettoresultat	31.675	31.465

BALANCE PR. 31. DECEMBER 2009

Omsætningsaktiver		
Varelager	31.703	30.365
Tilgodehavende debitorer	0	0
Likvide midler Støttekomiteen	113.686	117.612
Aktiver i alt	145.389	147.977
Egenkapital	111.370	79.905
Årets resultat	31.675	31.465
Egenkapital i alt	143.045	111.370
Kortfristet Gæld		
Skyldige omkostninger	0	9.375
Skyldig regnskabsassistance	2.344	2.032
Tipsmidler til senere afregning	0	0
Modtagne fondsmidler til regnskabsår 2009	0	25.000
Forudbetalt kontingent	0	200
Gæld i alt	2.344	36.607
Passiver i alt	145.389	147.977

Tibetanske nomader - en livsform i forandring: En billedfortælling

Af antropolog og rejseleder Ellen Bangsbo

Torsdag d. 16. september kl. 18.00

Restaurant Himalaya, Herluf Trolles gade 5, 1052 København K.

Pris: 50 kr. - foredrag m/velkomstdrink (arrangement A)

Pris: 150 kr. - foredrag m/velkomstdrink samt 4 retters menu - heraf 2 vegetariske (arrangement B)

Tilmelding: Dansk Selskab for Tibetansk Kultur, Ryesgade 90A, 2100 København Ø, tlf. 35 26 79 26.

Betaling indsættes på reg. nr. 1551, konto nr. 3428788 - angiv venligst deltagerantal samt arrangement A eller B.

Demokratiet på alteret: Demokratisering i det tibetanske eksilsamfund

Onsdag den 22. september 2010 kl. 19.00-21.00

Phendeling, Nørregade 7B, København K

Pris: Gratis for medlemmer, ellers 100 kr.

Arrangør: Tibet Charity

Støttekoncert for et frit Tibet i anledning af 60-året for den kinesiske invasion

Med Sleipnir & Didi Levy & Same Vibration

Global, Verdenskulturcentret, Nørre Allé 7, København N

Torsdag den 30. september kl. 21.00

- med tibetansk mad fra kl. 18.30 og film kl. 20

Bestil mad på tlf. 3332 3708 / 3113 7388 senest 2 dage før

Pris: 75 kr. eller 150 kr. med mad og film

Billetter betales ved indgangen

Overskudet går til jordskælvsopretholdelse i Tibet

Arrangører: Støttekomiteen for Tibet & United Nations for a Free Tibet

Se annoncen på side 27.

Indo-tibetansk drømmepraksis

Kursus med Lene Handberg

Den 26.-28. november

Center for Visdom og Medfølelse, Kompagnistræde 22B, 3tv, 1208 København K

Arrangør: Tarab Institute

Se: www.tarab-institute.org eller ring tlf. 2618 7614

AFSENDER: STØTTEKOMITEEN FOR TIBET,
RYESGADE 90 A, 2100 KØBENHAVN Ø
RETURNERES VED VARIG ADRESSEÆNDRING

POST
PP DANMARK
POSTBESØRGET BLAD
ID-NR 47734